

Markus

¹ Näin alkaa ihmeellinen kuvaus Jeesuksesta, Jumalan Pojasta.

² Profeetta Jesajan kirjassa Jumala ilmoitti, että ensin tulisi erikoislähetti valmistamaan maailmaa Jeesuksen* tuloon:

³ »Tuo lähetti asuu karussa autiomaassa ja julistaa, että jokaisen on valmistauduttava Herran saapumiseen†.»

Johannes Kastaja

⁴ Tämä lähetti oli Johannes Kastaja. Hän eli autiomaassa ja julisti: »Luopukaa synnistä ja ottakaa kaste, niin Jumala antaa teille synnit anteeksi‡.»

⁵ Ihmisiä tuli Jerusalemissa ja kaikkialta sen ympäristöstä Juudean autiomaahan Johannesta katsomaan ja kuulemaan. Kun he olivat tunnustaneet syntinsä, Johannes kastoi heidät Jordanissa.

⁶ Johanneksen vaatteet olivat kamelinkarvasta kudotut ja hänellä oli nahkavyö vyötäisillään. Ruuakseen hän söi heinäsiirakoita ja hunajaa.

⁷ Tässä on esimerkki hänen julistustavastaan: »Pian tulee toinen, minua paljon suurempi – minusta ei ole edes hänen orjaksi§.

* **1:2** Sisältyy ajatukseen. † **1:3** Sananmukaisesti: »Valmistakaa Herran tie, oikaiskaa hänen polkunsa». Jes. 40:3.
‡ **1:4** Sananmukaisesti: »julisti kääntymyksen kastetta syntien anteeksisaamiseksi». § **1:7** Sananmukaisesti: »en kelpaa edes avaamaan hänen kengännauhojaan».

8 Minä kastan teidät vedellä*, mutta hän kastaa teidät Jumalan Pyhällä Hengellä†».

9 Eräänä päivänä Jeesus tuli Galilean Nasaretista, ja Johannes kastoi hänet Jordanissa.

10 Sinä hetkenä, jona Jeesus nousi vedestä, Johannes näki taivaan avoimena ja Pyhän Hengen laskeutuvan Jeesuksen ylle kuin kyyhkynen.

11 Taivaasta kuului ääni: »Sinä olet minun rakas Poikani, jonka minä olen valinnut Pelastajaksi.»

12 Heti sen jälkeen Pyhä Henki kehotti Jeesusta menemään autiomaahan.

13 Siellä hän oli neljäkymmentä vuorokautta yksin – vain autiomaan eläimet seuranaan. Tuona aikana saatana yritti saada hänet lankeamaan syntiin. Myöhemmin tuli enkeleitä palvelemaan häntä.

14 Vähän tämän jälkeen, kun kuningas Herodes‡ oli jo vangituttanut Johanneksen, Jeesus meni Galileaan julistamaan Jumalan ilosanomaa:

15 »Lopultakin aika on tullut! Jumalan valtakunta on lähellä. Jättäkää syntinen elämänne ja uskokaa tämä ilosanoma.»

Jeesus kutsuu matkatovereita

16 Kun Jeesus eräänä päivänä käveli Galilean järven rannalla, hän näki kaksi ammattikalastajaa, Simonin ja tämän veljen Andreaan, verkkoineen kalastuspuuhissa.

* 1:8 Tai: »vedessä». † 1:8 Tai: »Pyhässä Hengessä». ‡ 1:14 Sisältyy ajatukseen.

17 Jeesus huusi heille: »Tulkaa minun mukaani, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia!»

18 Heti Pietari ja Andreas jättivät verkkonsa ja lähtivät Jeesuksen mukaan.

19 Vähän etäämmällä Jeesus näki Sebedeuksen pojat Jaakobin ja Johanneksen veneessä paikkaamassa verkkoja.

20 Hän kutsui heitäkin. Miehet nousivat heti maihin. Heidän isänsä Sebedeus ja tämän palkkaamat kalastajat jäivät veneeseen.

21 Jeesus ja hänen seuralaisensa saapuivat sitten Kapernaumin kaupunkiin. Juutalaisten pyhäpäivänä, sapattina, he menivät synagogaan jumalanpalvelukseen, ja Jeesus saarnasi siellä.

22 Seurakunta hämmästeli hänen saarnaansa, koska hän puhui kuin asiantuntija yrittämättä todistella väitteitään toisilta lainaamallaan ajatuksilla. Tällaista ei ollut totuttu kuulemaan. §

Sairaita paranee

23 Siinä joukossa oli eräs demonin vallassa oleva mies, joka alkoi huutaa:

24 »Mitä sinä meitä häiritset, Nasaretin Jeesus – oletko tullut tuhoamaan meidät? Kyllä minä sinut tunnen – sinä olet Jumalan pyhä Poika!»

25 Jeesus käski pahan hengen heti vaieta ja tulla ulos miehestä.

26 Silloin demoni huusi, kouristi miestä voimakkaasti ja lähti hänestä.

27 Katselijat, jotka olivat seisseet hämmästyksestä mykkinä, alkoivat kysellä:

§ 1:22 Sananmukaisesti: »ei niin kuin kirjanoppineet».

»Mikä uusi uskonto tämä oikein on? Pahat hengetkin tottelevat hänen käskyjään!»

²⁸ Koko Galilean alueelle levisi nopeasti uutinen siitä, mitä Jeesus oli tehnyt.

²⁹ Synagogasta lähdettyään Jeesus ja hänen oppilaansa menivät Simonin ja Andreaan kotiin.

³⁰ Simonin anoppi oli sairastunut korkeaan kuumeeseen, ja se kerrottiin heti Jeesukselle.

³¹ Jeesus meni sairavuoteen luo, ja kun hän tarttui potilaan käteen ja auttoi hänet istumaan, kuume yhtäkkiä hävisi. Sairas nousi vuoteesta ja alkoi valmistaa miehille syötävää.

³² Auringonlaskun jälkeen koko piha oli täynnä sairaita ja demonien vallassa olevia ihmisiä, joita tuotiin sinne Jeesuksen parannettavaksi.

³³ Suuri joukko Kapernaumin asukkaita kerääntyi oven ulkopuolelle katsomaan mitä tapahtuisi.

³⁴ Jeesus paransi tuona iltana paljon sairaita ja vapautti monia demonien vallasta. Mutta hän kielsi demoneja puhumasta, koska ne tiesivät, kuka hän oli.

³⁵ Seuraavana aamuna Jeesus oli ylhäällä jo ennen auringonnousua; hän meni syrjäiseen paikkaan rukoilemaan yksin.

³⁶ Myöhemmin Simon ja muut menivät hakemaan häntä.

³⁷ Löydettyään hänet he sanoivat: »Kaikki kyselevät sinua.»

³⁸ Jeesus vastasi: »Meidän täytyy jatkaa matkaamme muihin kaupunkeihin. Haluan puhua niissäkin, sillä sen vuoksi olen tullut.»

³⁹ Hän kulki Galilean maakunnan halki, puhui synagogissa ja vapautti monia ihmisiä demonien vallasta.

⁴⁰ Kerran eräs lepratautinen mies polvistui Jeesuksen eteen ja kerjäsi Jeesusta parantamaan hänet. »Jos tahdot, sinä voit tehdä minut terveeksi», hän sanoi.

⁴¹ Jeesuksen tuli miestä sääli, hän kosketti tätä ja sanoi: »Minä tahdon. Tule terveeksi!»

⁴² Siinä silmänräpäyksessä lepra hävisi miehestä ja hän oli terve.

⁴³ Jeesus sanoi sitten hänelle vakavasti:

⁴⁴ »Mene heti juutalaisen papin luo ja anna hänen tarkastaa itsesi. Älä pysähdy matkalla puhumaan kenenkään kanssa. Ota mukaasi Mooseksen määräämä uhrilahja, joka annetaan leprasta parannuttaessa. Näin kaikki saavat todisteen siitä, että olet parantunut.»

⁴⁵ Mies lähti ja alkoi heti kertoa kaikille ihmeellisestä parantumisestaan. Sen seurauksena Jeesuksen ympärillä oli pian sellainen joukko ihmisiä, ettei hän voinut enää mennä julkisesti kaupunkiin, vaan hänen oli pysyteltävä asumattomilla seuduilla. Mutta sinnekin tuli kaikkialta ihmisiä hänen luokseen.

2

¹ Muutaman päivän päästä Jeesus palasi Kapernaumiin, ja uutinen hänen tulostaan levisi nopeasti koko kaupunkiin.

² Pian talo, johon hänet oli majoitettu, oli tupaten täynnä väkeä, niin ettei yhtään ihmistä

mahtunut enää sisälle, eikä oven ulkopuolellakaan ollut tilaa. Hän julisti heille Jumalan sanaa.

³ Pihalle tuli neljä miestä, jotka kantoivat halvaantunutta.

⁴ Kantajat eivät päässeet Jeesuksen luo väkijoukon läpi. Silloin he tekivät savikattoon aukon sille kohtaa, missä Jeesus oli, ja laskivat sairaan makuumatton avulla suoraan Jeesuksen eteen*.

⁵ Kun Jeesus näki, miten lujasti he uskoivat, että hän auttaisi heidän ystäväänsä, hän sanoi sairaalle: »Poikani, saat syntisi anteeksi.»

⁶ Ihmisjoukossa oli myös muutamia juutalaisten lainopettajia, jotka kyselivät mielessään:

⁷ »Mitä? Tämähän on jumalanpilkkua! Luuleeko hän olevansa Jumala? Vain Jumala voi antaa anteeksi syntejä.»

⁸ Jeesus tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille: »Miksi tämä kiusaa teitä?

⁹ Onko mielestänne vaikeampaa antaa tämän miehen synnit anteeksi kuin parantaa hänet?

¹⁰ Minulla, joka olen tullut taivaasta†, on toki valta antaa hänen syntinsä anteeksi.» Osoittaakseen sanansa oikeiksi Jeesus kääntyi halvaantuneeseen päin ja sanoi:

¹¹ »Sinä olet nyt terve‡. Ota matto mukaasi ja mene kotiin.»

¹² Mies ponnahti pystyyn, tarttui makuumattonsa ja harppoi mykistyneen katselijajoukon halki ovelle. »Mitään tällaista emme ole

* **2:4** Sisältyy ajatukseen. † **2:10** Sananmukaisesti: »Ihmisen Poika». ‡ **2:11** Sananmukaisesti: »Nouse!»

koskaan nähneet», kaikki totesivat ja ylistivät Jumalaa.

¹³ Jeesus meni sen jälkeen taas järven rantaan ja puhui ympärilleen kerääntyneelle ihmisjoukolle.

¹⁴ Kun hän käveli rannalla, hän näki Leevin, Alfeuksen pojan, istumassa omalla paikallaan tulliasemalla. »Tule minun mukaani», Jeesus sanoi hänelle, »tule minun oppilaakseni!» Ja Leevi lähti saman tien Jeesuksen mukaan.

¹⁵ Sinä iltana Leevi kutsui kotiinsa päivälliselle työtoverinsa ja muita syntisestä elämästään tunnettuja ihmisiä, jotta nämä saisivat tutustua Jeesukseen ja hänen oppilaihinsa. (Siinä joukossa, joka seurasi Jeesusta, oli useitakin huonomaineisia ihmisiä.)

¹⁶ Mutta kun muutamat fariseusten ryhmään kuuluvat lainopettajat näkivät hänet syömässä näiden ihmisten kanssa, he sanoivat Jeesuksen oppilaille: »Kuinka hän viitsii seurustella tuollaisen roskajoukon kanssa?»

¹⁷ Kun Jeesus kuuli, mitä he puhuivat, hän sanoi heille: »Sairaathan lääkäriä tarvitsevat eivätkä terveet! En minä olekaan tullut kutsumaan uuteen elämään hyviä ihmisiä vaan syntisiä.»

»Minä, joka olen taivaasta»

¹⁸ Johanneksen oppilailla ja fariseuksilla oli tapana uskontonsa vaatimusten mukaan välillä paastota. Eräänä päivänä tultiin Jeesukselta kysymään, miksi hänen oppilaansa eivät paastonneet.

19 Jeesus vastasi: »Kieltäytyvätkö sulhasen ystävät syömästä häissä? Pitäisikö heidän olla murheissaan, vaikka hän on heidän kanssaan?

20 Tulee päivä, jolloin hänet otetaan pois heidän joukostaan, ja silloin he paastoavat.

21 Ei vanhaan vaatteeseen ommella kutistamattomasta kankaasta leikattua paikkaa. Uusi paikkahan repii vanhan kankaan, ja reiästä tulee vain entistä pahempi.

22 Ei myöskään uutta viiniä panna vanhoihin nahkaleihin, sillä silloinhan ne halkeavat, viini vuotaa maahan ja leilit menevät pilalle. Uusi viini tarvitsee uudet nahkaleilit.»

23 Eräänä sapattina, kun Jeesus ja hänen oppilaansa kävelivät peltoa pitkin, Jeesuksen oppilaat katkoivat viljantähkiä ja söivät niistä jyvät.

24 Fariseukset sanoivat Jeesukselle: »Katso nyt, mitä he tekevät! Lain mukaan se on sapattina kiellettyä.»

25 Jeesus vastasi: »Mutta olettehan kuulleet siitä, kuinka kuningas Daavid ja hänen seurueensa olivat nälissään

26 ja menivät Jumalan huoneeseen – Abjatar oli silloin ylipappina – ja söivät ne uhrileivät, joita vain pappien oli lupa syödä. Sekin oli lain rikkomista.

27 Sapatti on tarkoitettu ihmistä varten eikä päinvastoin!

28 Minulla, joka olen tullut taivaasta§, on valta päättää siitäkin, mitä ihminen saa sapattina tehdä!»

§ 2:28 Sananmukaisesti: »Ihmisen Pojalla».

3

¹ Kapernaumissa ollessaan Jeesus meni taas synagogaan. Hän näki siellä miehen, jonka toinen käsi oli halvaantunut.

² Koska oli sapatti, Jeesuksen vastutajat seurasivat tarkasti hänen liikkeitään. Parantaisiko hän miehen käden? Jos hän sen tekisi, he nostaisivat syytteen häntä vastaan.

³ Jeesus pyysi miestä tulemaan seurakunnan eteen.

⁴ Sitten hän kääntyi niihin päin, jotka vihasivat häntä, ja kysyi: »Onko hyvän tekeminen sallittua sapattina? Vai pahaako silloin pitäisi tehdä? Onko tämä päivä annettu meille elämän pelastamista vai tuhoamista varten?» Kukaan ei vastannut.

⁵ Jeesus katsoi tuimasti ympärilleen, sillä hän oli pahoillaan nähdessään, miten vähän he välittivät ihmisen hädästä. Jeesus sanoi miehelle: »Ojenna kätesi!» Mies teki niin, ja hetkessä hänen kätensä tuli terveeksi.

⁶ Fariseukset lähtivät kiireesti ulos ja kokoonoutuivat yhdessä herodilaisten* kanssa suunnittelemaan Jeesuksen surmaamista.

⁷ Sillä aikaa Jeesus ja hänen oppilaansa olivat menneet järvenrantaan. Heitä seurasi suuri ihmisjoukko. Kuulijoita oli tullut kaikkialta Galileasta, Juudeasta,

⁸ Jerusalemista, Idumeasta, Jordanin itäpuolelta ja jopa Tyyrosta ja Siidonista saakka. Uutinen Jeesuksen tekemistä ihmeistä oli kiirinyt

* **3:6** Herodilaiset olivat roomalaismielinen poliittinen puolue.

kaikkialle, ja ihmiset tulivat nyt nähdäkseen hänet omin silmin.

⁹ Jeesus neuvoi oppilaitaan pitämään varalla venettä, johon hän voisi vetäytyä, jos rannalla tungeksiva ihmisjoukko alkaisi liiaksi ahdistaa häntä.

¹⁰ Hän oli tehnyt tuona päivänä monta parantamishmettä, ja siksi suuri joukko sairaita pyrki häntä lähelle voidakseen edes koskettaa häntä.

¹¹ Ja kun pahan hengen vallassa olevat saivat hänet näkyviinsä, he kaatuivat maahan Jeesuksen eteen ja alkoivat huutaa: »Sinä olet Jumalan Poika!»

¹² Mutta Jeesus varoitti ankarasti heitä paljastamasta häntä.

Lisää työtovereita Jeesukselle

¹³ Myöhemmin Jeesus meni vuorille. Muutamia seurassaan olevia miehiä hän pyysi tulemaan perässä.

¹⁴ Hän valitsi heistä kaksitoista vakituisiksi seuralaisikseen – julistamaan Jumalan hyvää uutista

¹⁵ ja vapauttamaan ihmisiä demonien vallasta.

¹⁶ Ne kaksitoista olivat: Simon (jolle hän antoi nimen Pietari),

¹⁷ Jaakob ja Johannes (Sebedeuksen pojat, joita hän kutsui »Ukkosenjylinän pojiksi»),

¹⁸ Andreas, Filippus, Bartolomeus, Matteus, Tuomas, Jaakob (Alfeuksen poika), Taddeus, Simon (vastarintaliikkeen jäsen, joka ajoi Rooman hallituksen väkivaltaista kumoamista)

¹⁹ ja Juudas Iskariot (joka myöhemmin kavalsi Jeesuksen).

20 Kun Jeesus palasi majapaikkaansa, ihmisjoukko alkoi jälleen kokoontua. Pian avunpyytäjiä oli niin paljon, ettei hänellä ollut aikaa edes syödä.

21 Kun hänen omaisensa kuulivat tästä kaikesta, he lähtivät hakemaan häntä kotiin. »Hänhän on aivan järjiltään», he sanoivat.

Anteeksiantamaton synti

22 Mutta juutalaiset lainopettajat, jotka olivat saapuneet paikalle Jerusalemissa, sanoivat: »Tuo mies on saatanan vallassa, ja sen vuoksi pahat henkivallat häntä tottelevat.»

23 Jeesus kutsui miehet luokseen ja kysyi heiltä käyttäen kaikille tuttuja vertauksia: »Kuinka saatana voi ajaa ulos saatanan?

24 Sellainen valtakunta, joka riitaantuu itsensä kanssa, sortuu.

25 Koti, joka on täynnä riitaa ja eripuraisuutta, tuhoaa itsensä.

26 Ja jos saatana taistelee itseään vastaan, kuinka hän voi saada mitään aikaan, kuinka hän voi jäädä eloonkaan?

27 Voimakas mies täytyy sitoa, ennen kuin hänen taloonsa voidaan tunkeutua ryöstämään hänen omaisuuttaan.

28 Totta totisesti: minkä tahansa muun synnin voi saada anteeksi, vieläpä kaikkinaisen rien-aamisenkin,

29 mutta Pyhän Hengen pilkkaa ei koskaan anneta anteeksi. Se pysyy ikuisesti syntinä.»

30 Hän puhui heille näin, koska he olivat sanoneet, että hän teki ihmeensä saatanan

voimalla – sen sijaan, että olisivat tunnustaneet hänen tekevän ne Pyhän Hengen voimalla.†

³¹ Jeesuksen äiti ja veljet tulivat tuon ihmisiä täynnä olevan talon luo, jossa hän opetti. He lähettivät hänelle sanan, että hän tulisi ulos puhumaan heidän kanssaan.

³² »Äitisi ja veljesi ovat ulkona, ja heillä on sinulle asiaa», hänelle ilmoitettiin.

³³ Jeesus vastasi: »Kuka on minun äitini? Ketkä ovat minun veljiäni?»

³⁴ Ympärillään olevia katsellen Jeesus sanoi: »Nämä ovat minun äitini ja veljeni!

³⁵ Jokainen, joka toimii Jumalan tahdon mukaan, on minun veljeni, sisareni ja äitini.»

4

Jeesus opettaa kansanjoukkoja

¹ Kerran taas kokoontui valtava ihmisjoukko Jeesuksen ympärille, kun hän opetti järven rannalla. Hän meni silloin istumaan veneeseen ja puhui sieltä.

² Hänen tavallisin opetusmenetelmänsä oli vertausten kertominen. Yksi niistä oli tällainen:

³ »Kuulkaa! Eräs maanviljelijä lähti kylvämään.

⁴ Hänen heittäessään jyviä peltoon niitä putosi myös polulle, josta linnut nokkivat ne pois.

⁵⁻⁶ Osa jyivistä putosi ohueen multakerrokseen, jonka alla oli kallio. Siinä ne kyllä alkoivat

† 3:30 Sisältyy ajatukseen.

nopeasti itää, mutta pian oraat lakastuivat kuumassa auringossa ja kuolivat, sillä juurilla ei ollut siinä kylliksi ravintoa.

⁷ Jyviä putosi myös orjantappuroihin, jotka tukahduttivat nuoret taimet, eivätkä ne tuottaneet satoa.

⁸ Osa jyivistä putosi sentään hyvään maahan, jossa niistä kasvoi kolmekymmentä kertaa niin paljon jyviä kuin oli kylvetty – toisista jopa kuusikymmen- tai satakertainen määrä!

⁹ Jos teillä on korvat, niin kuunnelkaa!»

¹⁰ Myöhemmin, kun Jeesus oli yksin niiden kahdentoista ja muiden oppilaidensa kanssa, oppilaat kysyivät häneltä: »Mitä kertomuksesi tarkoittaa?»

¹¹ Jeesus vastasi: »Te saatte tietää Jumalan valtakunnan totuuksia – sellaisiakin, jotka ovat salassa ulkopuolella olevilta.

¹² Profeetta Jesaja* sanookin: 'Vaikka he näkevät ja kuulevat, he eivät ymmärrä, eivät käänny Jumalaa kohti eivätkä saa syntejään anteeksi.'

¹³ Jos te ette pysty käsittämään tätä yksinkertaista vertausta, niin miten te sitten ymmärrätte kaikki ne muut vertaukset, jotka olen aikonut teille kertoa?

¹⁴ Maanviljelijä, josta puhuin, on kuka tahansa ihminen, joka vie sanomaa Jumalasta toisille ja yrittää tällä tavalla kylvää heidän elämänsä hyvää siementä.

* **4:12** Sisältyy ajatukseen.

¹⁵ Kovaksi tallattu polku, johon osa siemenistä putosi, kuvaa sanankuulijoita, jotka kiusaaja saa heti unohtamaan kuulemansa.

¹⁶⁻¹⁷ Kallioinen maa vastaa niitä ihmissydämiä, jotka kyllä mielellään kuuntelevat sanomaa, mutta joiden käy kuin taimien ohuessa multakerroksessa – niiden juuret eivät kasva syvälle, ja vaikka ne näyttävät pääsevän hyvään alkuun, ne kuihtuvat heti vaikeuksien tullessa.

¹⁸ Orjantappuroita kasvava maa taas kuvaa sellaisia ihmisiä, jotka kuulevat hyvän uutisen ja ottavat sen vastaan,

¹⁹ mutta joita maailma alkaa pian viehättää enemmän. Rikkauden tuomien ilojen ja menestyksen tavoittelu sekä mukavuudenrakkaus täyttävät heidän sydämensä ja tukahduttavat sanoman Jumalasta, niin että siemen ei tuota satoa.

²⁰ Hyvä maa on kuva niiden sydäimestä, jotka todella ottavat sanoman omakseen ja tuottavat Jumalalle runsaan sadon – kolmekymmentä, kuusikymmentä tai jopa satakin kertaa sen määrän, joka heidän omaan sydämeensä kylvettiin.»

²¹ Sitten Jeesus kysyi heiltä: »Kun lamppu on sytytetty, pannaanko se laatikon tai vuoteen alle? Eipä tietenkään! Silloinhan valosta ei olisi mitään hyötyä. Lamppu pannaan näkyviin, niin että sen valo saa vapaasti loistaa.

²² Kaikki, mikä on nyt salassa, tulee vielä kerran valoon.

²³ Kun teillä kerran on korvat, niin kuunnelkaa!

²⁴ Toteuttakaa myös se, mitä kuulette. Saatte takaisin saman verran kuin annatte, ja enemmänkin.

²⁵ Sillä sille, jolla on, annetaan lisää ja siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekin vähä, mikä hänellä on.

²⁶ Jumalan valtakuntaa kuvaa myös seuraava vertaus: Eräs maanviljelijä kylvi peltonsa.

²⁷⁻²⁸ Siemenet alkoivat itsestään kasvaa maassa. Ensimmäiset nousivat oraat, sitten muodostuivat tähkät korsiin ja lopulta kypsyvät jyvä.

²⁹ Silloin tuli maanviljelijä sirppeineen ja korjasi sadon.»

³⁰ Ja Jeesus jatkoi: »Kuinka vielä voisin kuvata Jumalan valtakuntaa? Mitä vertausta käyttäisin?

³¹ Jumalan valtakunta on kuin pienen pieni sinapinsiemen. Vaikka se on kaikkein pienimpiä siemeniä,

³² siitä kuitenkin kasvaa yksi suurimpia pensaskasveja, jonka tukeville oksille linnut voivat rakentaa pesänsä.»

³³ Jeesus käytti monia tällaisia vertauksia opettaessaan ihmisille sen mukaan kuin he kykenivät ymmärtämään[†].

³⁴ Itse asiassa hän käytti julkisessa opetuksessaan pelkästään vertauksia, ja sitten jälkeensä, kun hän oli yksin oppilaidensa kanssa, hänellä oli tapana selittää heille, mitä hän oli vertauksilla tarkoittanut.

[†] **4:33** Sananmukaisesti: »kykenivät kuuntelemaan».

³⁵ Kun oli tullut ilta, Jeesus sanoi oppilailleen: »Soudetaanpa järven toiselle rannalle.»

³⁶ Niin he lähtivät sieltä veneellä, ja kansanjoukko jäi rantaan. (Joitakin veneitä tosin tuli heidän perässään.)

³⁷ Pian nousi kuitenkin kova myrsky. Korkeat aallot pärskivät veneeseen, ja kun se oli melkein täynnä vettä, se alkoi upota.

³⁸ Jeesus nukkui veneen perässä pää tyynyllä. Pelosta suunniltaan joutuneet miehet herättivät hänet huutaen: »Etkö ollenkaan piittaa siitä, että me kohta hukumme?»

³⁹ Silloin Jeesus moitti tuulta ja sanoi järvelle: »Tyynny!» Heti lakkasi tuulemasta ja tuli aivan tyyni.

⁴⁰ Jeesus kysyi oppilailtaan: »Miksi te pelkäsitte niin kovasti? Etkö vieläkään luota minuun?»

⁴¹ Heidät täytti pelko ja kunnioitus, ja he sanoivat toisilleen: »Kuka tämä mies oikein on, kun jopa tuulet ja vedet tottelevat häntä?»

5

Siat kuolevat – mutta mies saa elää

¹ Kun Jeesus ja oppilaat saapuivat järven toiselle rannalle, gerasalaisten alueelle,

² eräs demonien vallassa oleva mies syöksyi hautausmaalta juuri, kun Jeesus oli nousemassa maihin.

³⁻⁴ Mies asui hautakammioissa, ja hän oli niin vahva, että joka kerta kun hänet pantiin käsirautoihin ja kahleisiin, hän rikkoi

käsiraudat, katkaisi kahleensa ja juoksi pakoon. Kukaan ei mahtanut hänelle mitään.

⁵ Yötä päivää hän kuljeksi haudoilla tai autioilla vuorilla ja viilteli itseään terävillä kivillä.

⁶ Mies oli nähnyt Jeesuksen, kun tämä oli ollut vielä kaukana järven selällä, ja juoksi nyt häntä vastaan. Hän heittäytyi maahan Jeesuksen eteen.

⁷⁻⁸ Jeesus oli juuri käskemäisillään pahaa henkeä lähtemään miehestä, kun se parahti: »Mitä sinä aiot tehdä minulle, Jeesus, kaikkein korkeimman Jumalan Poika? Jumalan tähden, älä kiduta minua!»

⁹ »Mikä sinun nimesi on?» Jeesus kysyi, ja demoni vastasi: »Legioona, sillä meitä on monta tässä miehessä.»

¹⁰ Sitten pahat henget kerjäämällä kerjäsivät, ettei Jeesus lähettäisi niitä mihinkään kaukaiseen maahan.

¹¹ Suuri sikalauma sattui olemaan tonkimassa läheisen kukkulan rinteellä.

¹² »Lähetä meidät noihin sikoihin», demonit pyysivät,

¹³ ja Jeesus teki niin. Pahat henget lähtivät miehestä ja menivät sikoihin. Silloin koko sikalauma syöksyi alas jyrkkää rinnettä ja hukkui järveen.

¹⁴ Sikopaimenet juoksivat pakoon läheisiin kaupunkeihin ja maaseudulle ja levittivät uutista tapahtuneesta. Kaikki kiirehtivät katsomaan, ja pian oli suuri joukko ihmisiä kerääntynyt sinne, missä Jeesus oli.

15 Mutta kun ihmiset näkivät demonien vallassa olleen miehen istumassa täysissä pukeissa ja järjissään, heitä alkoi pelottaa.

16 Ne, jotka olivat nähneet tapahtuneen, kertoivat siitä parhaillaan.

17 Kansanjoukko alkoi pyytää Jeesusta menemään pois ja jättämään heidät rauhaan.

18 Sen vuoksi Jeesus meni takaisin veneeseen. Demonien vallassa ollut mies kerjäsi Jeesusta ottamaan hänet mukaansa.

19 Mutta Jeesus sanoi: »Ei! Mene kotiin omaistesi luo ja kerro heille, miten ihmeellisiä tekoja Jumala on tehnyt sinulle ja kuinka hän on armahtanut sinut.»

20 Mies lähti matkaan ja meni kymmenen kaupungin alueelle* kertomaan kaikille suuresta ihmeestä, jonka Jeesus oli hänelle tehnyt. Ihmiset olivat hämmästyneitä hänen kertomustaan.

Parantamisihmeitä

21 Järven toisella rannalla Jeesuksen ympärille kerääntyi suuri väkijoukko.

22 Paikallisen synagogan johtaja, Jairus, tuli Jeesuksen luo. Hän kumarsi maahan asti

23 ja anoi Jeesusta parantamaan hänen pienen tyttärensä.

»Tyttö on kuolemaisillaan», hän sanoi epätoivoisena, »tule panemaan kätesi hänen päälleen ja tekemään hänet terveeksi!»

24 Jeesus lähti miehen mukaan, ja ihmismassa tungeksi heidän ympärillään.

* 5:20 Dekapolis

25 Joukossa oli eräs nainen, joka oli sairastanut kaksitoista vuotta verenvuototautia.

26 Hän oli kärsinyt paljon ja menettänyt koko omaisuutensa etsiessään vuosikausia apua monilta lääkäreiltä. Terveemmäksi hän ei ollut kuitenkaan tullut – päinvastoin.

27 Nainen oli kuullut paljon Jeesuksen tekemistä ihmeistä, ja sen takia hän tuli ihmisjoukon läpi Jeesuksen taakse voidakseen koskettaa hänen vaatteitaan.

28 Nainen näet ajatteli: »Jos pääsen edes koskettamaan hänen vaatteitaan, tulen terveeksi.»

29 Ja niin tapahtuikin: heti kun hän koski Jeesukseen, verenvuoto lakkasi, ja hän tiesi olevansa terve.

30 Jeesus tunsi, että parantavaa voimaa oli lähtenyt hänestä. Hän kääntyi kansanjoukkoon päin ja kysyi: »Kuka kosketti minuun vaatteitani?»

31 Jeesuksen oppilaat sanoivat hänelle: »Tällainen ihmispaljous tungeksii ympärilläsi, ja sinä kysyt, kuka sinua kosketti!»

32 Mutta Jeesus katsoi jatkuvasti etsien ympärilleen löytääkseen henkilön, joka oli koskettanut häntä.

33 Silloin pelästynyt nainen, joka vapisi tajutessaan, mitä hänelle oli juuri tapahtunut, heittäytyi maahan Jeesuksen eteen ja kertoi kaiken.

34 Jeesus sanoi hänelle: »Tyttäreni, sinun uskosi on tehnyt sinut terveeksi. Mene rauhassa, sairautesi on parantunut.»

³⁵ Kun Jeesus vielä puhui naisen kanssa, Jairuksen kotoa tultiin sanomaan, ettei Jeesuksen enää kannattanut tulla – tyttö oli jo kuollut.

³⁶ Mutta Jeesus sanoi Jairukselle: »Älä pelkää! Luota vain minuun.»

³⁷ Sitten hän pysäytti ihmisjoukon eikä antanut muiden kuin Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen tulla mukanaan Jairuksen kotiin.

³⁸ Kun he saapuivat paikalle, Jeesus näki, että siellä vallitsi täysi sekasorto, hillitön itku ja vaikerrus.

³⁹ Jeesus meni sisään ja kysyi: »Miksi tällainen itku ja hälinä? Lapsi ei ole kuollut – hän vain nukkuu.»

⁴⁰ Ihmiset nauroivat hänelle ivallisesti, mutta hän pyysi heitä menemään pois ja otti mukaansa tytön vanhemmat ja ne kolme oppilastaan. Heidän kanssaan hän meni huoneeseen, jossa tyttö makasi.

⁴¹ Jeesus tarttui lapsen käteen ja sanoi: »Nouse ylös, tyttöseni.»

⁴² (Tämä oli kaksitoistavuotias.) Tyttö hypähti pystyyn ja käveli. Hänen vanhempansa eivät olleet uskoa silmiään.

⁴³ Jeesus kielsi vakavasti heitä kertomasta kenellekään tapahtuneesta ja pyysi antamaan työlle jotain syötävää.

6

¹ Jeesus lähti pian siitä osasta maata ja palasi oppilaineen kotikaupunkiinsa Nasaretiin.

²⁻³ Seuraavana sapattina hän opetti synagogassa. Siellä ihmeteltiin hänen viisauttaan ja

ihmetekojaan – olihan hän oman paikkakunnan miehiä.

»Ei hän sen kummempi ole kuin mekään», ihmiset sanoivat. »Hän on vain tavallinen rakennusmies, Marian poika ja Jaakobin, Jooseen, Juudaan ja Simonin veli. Ja hänen sisarensakin asuvat tässä lähellä.» Ihmiset olivat suorastaan närkästyneitä.

⁴ Silloin Jeesus sanoi heille: »Profeettaa kunnioitetaan kaikkialla muualla paitsi hänen omassa kotikaupungissaan, sukulaistensa ja perheensä parissa.»

⁵ Heidän epäuskonsa tähden Jeesus ei voinut tehdä siellä muita ihmetekojakaan kuin laskea kätensä muutamien sairaiden päälle ja parantaa heidät.

⁶ Hän ihmetteli ihmisten epäuskoa ja lähti lähiseudun kyliin opettamaan kansaa.

⁷ Jeesus kutsui koolle kaksitoista oppilastaan ja lähetti heidät pareittain liikkeelle. Hän antoi heille voiman vapauttaa ihmisiä demonien valasta.

⁸ He saivat ottaa mukaan vain matkasauvan – ei ruokaa, ei laukkuakaan, ei rahaa,

⁹ ei edes ylimääräistä jalkineparia tai toista vaatekertaa.

¹⁰ »Asukaa kullakin paikkakunnalla koko ajan samassa talossa älkääkään siirtykö talosta taloon», hän sanoi.

¹¹ »Ja kun jossain ei oteta teitä vastaan tai kuunnella teitä, karistakaa lähtiessänne tomu jaloistanne merkiksi siitä, että olette jättäneet sen paikan oman onnensa nojaan.»

¹² Jeesuksen oppilaat lähtivät julistamaan, että kaikkien ihmisten oli luovuttava synnistä.

¹³ He myös vapauttivat monia pahojen henkien vallasta ja paransivat useita sairaita voitelemalla heidät öljyllä.

Johanneksen kuolema

¹⁴ Pian kuningas Herodes kuuli Jeesuksesta, sillä kaikkialla puhuttiin hänen ihmeteostaan. Kuningas luuli Jeesuksen olevan henkiin herännyt Johannes Kastaja. Ihmiset sanoivatkin: »Kummako siis, että hän pystyy tekemään sellaisia ihmeitä!»

¹⁵ Toiset taas ajattelivat Jeesuksen olevan muinainen profeetta Elia, joka olisi palannut maailmaan. Jotkut väittivät että hän oli uusi profeetta, samanlainen kuin entisaikojen suurmiehet.

¹⁶ »Ei», Herodes sanoi, »se on Johannes, jonka minä mestautin – hän on noussut kuolleista.»

¹⁷⁻¹⁸ Herodes oli näet lähettänyt sotilaat pidättämään ja vangitsemaan Johanneksen, koska hän muistutti jatkuvasti kuningasta siitä, että tämä oli tehnyt väärin ottaessaan vaimokseen Herodiaan, veljensä Filippuksen vaimon.

¹⁹ Herodias halusi kostaa ja surmauttaa Johanneksen, mutta ilman Herodeksen suostumusta hänellä ei ollut valtaa tehdä sitä.

²⁰ Herodes puolestaan kunnioitti Johannesta hyvänä ja pyhänä miehenä ja piti sen vuoksi tätä suojeluksessaan. Joka kerta puhuessaan Johanneksen kanssa Herodes tuli rauhattomaksi, mutta kuunteli Johannesta kuitenkin mielellään.

21 Lopulta Herodiaan tilaisuus tuli. Oli Herodeksen syntymäpäivä, ja hän piti juhlat palatsinsa työntekijöille, armeijan upseereille ja Galilean johtaville kansalaisille.

22-23 Herodiaan tytär esitti heille tanssia, joka miellytti kovasti katselijoita.

»Saat pyytää, mitä ikinä tahdot», kuningas lupasi, »ja minä annan sen sinulle – vaikka puolet valtakuntaani.»

24 Tyttö lähti kysymään äidiltään, mitä pyytäisi. Tämä sanoi: »Pyydä Johannes Kastajan päätä.»

25 Tytär palasi kiireesti kuninkaan luo ja sanoi: »Minä haluan Johannes Kastajan pään – nyt heti – tarjottimella!»

26 Kuninkaan kasvot synkkenivät, mutta hän ei voinut rikkoo lupaustaan vieraiden nähden.

27 Hän lähetti siis yhden henkivartijansa lyömään Johannes Kastajalta pään poikki ja tuomaan sen tytölle.

28 Sotilas mestasi Johanneksen vankilassa, toi hänen päänsä tarjottimella ja antoi sen tytölle. Tämä vei sen äidilleen.

29 Kun Johanneksen oppilaat kuulivat, mitä oli tapahtunut, he tulivat hakemaan hänen ruumiinsa ja hautasivat sen eräeseen hautakammioon.

Viisituhatta miestä saa ruuan Jeesukselta

30 Jeesuksen oppilaat palasivat matkalta ja kertoivat hänelle, mitä olivat tehneet ja puhuneet ihmisille, joiden kodeissa olivat käyneet.

31 Jeesus ehdotti silloin: »Mennään hetkeksi lepäämään – pois ihmisten joukosta.» Heidän

luonaan kävi näet niin paljon ihmisiä, että heillä oli tuskin aikaa syödäkään.

³² He lähtivät veneellä rauhallisempaan paikkaan.

³³ Moni näki kuitenkin heidän lähtönsä ja juoksi jo edeltäpäin rantaa pitkin sinne, missä he vetivät venettä maihin.

³⁴ Niinpä siellä oli jo tavanomainen kansanpaljous odottamassa, kun Jeesus nousi veneestä. Hänen tuli sääli kokoon tulleita, sillä he olivat kuin lampaat ilman paimenta, ja hän rupesi opettamaan ja neuvomaan heitä.

³⁵⁻³⁶ Illansuussa oppilaat tulivat Jeesuksen luo ja sanoivat: »Käske ihmisten mennä läheisiin kyliin ja maalaistaloihin ostamaan itselleen syötävää, sillä täällähän ei ole ruokaa, ja alkaa jo olla myöhä.»

³⁷ Mutta Jeesus sanoikin: »Antakaa te heille syötävää.»

»Miten me sitä saisimme?» Oppilaat kysyivät. »Tällaisen joukon ruokkimiseen tarvittaisiin kokonainen omaisuus*!»

³⁸ »Kuinka paljon ruokaa meillä on?» Jeesus kysyi. »Menkää ottamaan selvää.»

Oppilaat tulivat ilmoittamaan, että tarjolla oli viisi leipää ja kaksi kalaa.

³⁹ Jeesus kehotti silloin väkijoukkoa istumaan, ⁴⁰ ja pian kaikki istuivat vihreässä ruohikossa viidenkymmenen ja sadan hengen ryhmissä.

⁴¹ Hän otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa ja kiitti ruuasta katse kohotettuna taivasta kohti.

* **6:37** Sananomukaisesti: »kaksisataa denaria» (noin vuoden palkka).

Taitettuaan leivät palasiksi hän antoi kullekin oppilaalleen vähän leipää ja kalaa jaettavaksi ihmisille.

⁴² Ja tuo joukko söi, kunnes tuli kylläiseksi!

⁴³⁻⁴⁴ Aterialla oli noin viisituhatta miestä, ja myöhemmin ruohikosta koottiin kaksitoista korillista ruuantähteitä.

⁴⁵ Heti tämän jälkeen Jeesus kehotti oppilaitaan lähtemään veneellä järven yli Beetsaidaan, jonne hän tulisi myöhemmin. Itse hän jäi hyvästelemään kansanjoukkoa ja lähettämään sen kotimatkalle.

⁴⁶ Sitten hän meni vuorille rukoilemaan.

⁴⁷ Illalla, kun Jeesuksen oppilaat olivat veneessä keskellä järvenselkää ja Jeesus oli yksin maissa,

⁴⁸ hän näki heidän olevan vaikeuksissa. He taistelivat tuulta ja aallokkoa vastaan ja saivat soutaa kaikin voimin. Aamuyöllä Jeesus tuli heidän luokseen kävellen veden pintaa pitkin.

⁴⁹ Kun he näkivät veneen ohi kävelevän hahmon, he huusivat pelosta, koska luulivat näkevänsä aaveen.

⁵⁰ Jokainen veneessä olija näki hänet.

Heti he kuulivat myös hänen rauhoittavan äänensä: »Ei tässä ole mitään hätää. Minähän se olen – älkää pelätkö.»

⁵¹ Sitten hän nousi veneeseen, ja tuuli tyyntyi. Miehet istuivat siinä sanattomina kykenemättä tajuamaan, mitä oli tapahtunut.

⁵² He eivät näet vielääkään käsittäneet, kuka hän todella oli – eivät edes edellisen illan ihmeen jälkeen. Niin ymmärtämättömiä he olivat.†

† 6:52 Sananomukaisesti: »koska heidän sydämensä oli tur-
tunut».

⁵³ He tulivat järven toiselle rannalle, Genezaretiin, kiinnittivät veneen

⁵⁴ ja nousivat maihin. Siellä olevat ihmiset tunsivat heti Jeesuksen

⁵⁵ ja kiirehtivät levittämään uutista Jeesuksen tulosta. Kohta kannettiin hänen luokseen sairaita matoilla ja paareilla.

⁵⁶ Missä hän kulkikin - kylissä, kaupungeissa ja maaseudulla - ihmiset toivat sairaita toreille ja kaduille ja pyysivät, että hän sallisi heidän koskettaa edes hänen vaatteidensa reunusta. Ja kaikki, jotka koskettivat häntä, tulivat terveiksi.

7

Jeesus uskonnollisten johtomiesten tutkittavana

¹ Kerran saapui Jerusalemissa juutalaisten hengellisiä johtomiehiä seuraamaan Jeesuksen toimintaa.

² He huomasivat, etteivät jotkut hänen oppilaansa aina noudattaneet juutalaisten tavanomaisia puhdistusmenoja.

³ Juutalaiset - varsinkaan fariseukset - eivät koskaan rupea syömään, ennen kuin ovat pirskotelleet vettä käsivarsilleen aina kyynärpäihin saakka*, niin kuin heidän vanhat tapansa vaativat.

⁴ Niinpä heidän täytyy aina tultuaan torilta kotiin pirskotella itsensä tällä tavoin ennen kuin koskevat mihinkään ruokaan. Tämä on vain yksi esimerkki niistä monista laeista ja säännöksistä,

* **7:3** Sananmukaisesti: »ennen kuin ovat tarkasti pesseet kätensä».

joita he ovat noudattaneet vuosisatoja ja noudattavat vieläkin – kuten erilaisten astioiden puhdistusseremonioita ja muuta vastaavaa.

⁵ Nämä johtomiehet kysyivät nyt Jeesukselta: »Miksi sinun oppilaasi eivät noudata meidän ikivanhoja tapojamme? Hehän eivät suorita peseytymismenojakaan ennen kuin rupeavat syömään.»

⁶⁻⁷ Jeesus vastasi: »Voi teitä tekopyhiä! Profeetta Jesaja kuvasi teitä sattuvasti sanoessaan: 'Nämä ihmiset kyllä puhuvat Herrasta kauniita sanoja, mutta eivät rakasta häntä. Heidän jumalanpalveluksensa on pelkkää narrinpeliä, sillä he väittävät, että Jumala käskee ihmisen noudattaa heidän tyhjänpäiväisiä sääntöjään.' Kuinka oikeassa Jesaja olikaan!

⁸ Te ette ole tietävinännekään Jumalan selvistä käskyistä, vaan korvaatte ne omilla perinnäistavoillanne.

⁹ Te suoraan sanoen hylkääte Jumalan lait ja poljette ne jalkoihinne perinnäistapojenne tähden.

¹⁰ Mooses esimerkiksi antoi teille Jumalan säätämän lain: 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi' ja sanoi, että sen, joka puhui isäänsä tai äitiään vastaan, oli kuoltava.

¹¹⁻¹² Mutta te sanotte, että on täysin oikein miehen olla huolehtimatta puutteessa elävistä vanhemmistaan ja selittää heille: 'Ikävä kyllä en nyt voi auttaa teitä, sillä annoin Jumalalle sen, mitä minulta olisi liennyt teille.'

¹³ Näin te rikotte Jumalan lain suojellaksenne ihmisten tekemää perinnäissääntöä. Ja tämä on

vain yksi monen monista esimerkeistä.»

¹⁴ Sitten Jeesus kutsui kansanjoukon luokseen kuuntelemaan. »Kuulkaa, te kaikki», hän sanoi, »ja koettakaa ymmärtää.

¹⁵ Ei teidän sielunne siitä vahingoitu, mitä se syötte, vaan siitä, mitä te ajattelette ja sanotte!†

¹⁶ Jos teillä on korvat, niin kuunnelkaa!»

¹⁷ Hän meni erääseen taloon päästäkseen pois ihmisjoukon keskeltä, ja hänen oppilaansa kysyivät häneltä, mitä hän tarkoitti sillä, mistä juuri oli puhunut.

¹⁸ »Ettekö tekään ymmärrä?» hän kysyi. »Ettekö käsitä, ettei se, mitä te syötte, vahingoita teidän sieluanne?

¹⁹ Sillä eihän ruoka tahraa teidän ajatusmaailmaanne, se kulkee vain ruuansulatuksen läpi.» (Sanoessaan näin hän osoitti, ettei mikään ruoka ole saastaista.)

²⁰ Hän lisäsi: »Ajatusmaailma ihmisen saastuttaa.

²¹ Sillä sisältä, ihmisen sydäimestä, nousevat pahat ajatukset; niistä saavat alkunsa siveettömyys, varkaudet, murhat,

²² uskottomuus, ahneus, häijyys, petollisuus, hillittömyys, kateus, jumalanpilkkua, ylpeys ja kaikki muu mielettömyys.

²³ Tällainen paha tulee sisältäpäin ja tahraa ihmisen.»

»Kaikki, mitä hän tekee, on ihmeellistä»

²⁴ Sitten Jeesus lähti Galileasta Tyyron ja Sidonin alueelle. Hän yritti pysytellä syrjässä,

† **7:15** Sananmukaisesti: »se mikä lähtee hänestä ulos, saastuttaa ihmisen».

mutta se ei onnistunut. Kuten tavallista, uutinen hänen tulostaan levisi nopeasti.

²⁵ Heti hänen luokseen tuli eräs nainen, jonka pieni tytär oli demonin vallassa. Nainen oli kuullut Jeesuksesta ja tuli nyt, polvistui hänen jalkojensa juureen

²⁶ ja kerjäsi Jeesusta vapauttamaan hänen lapsensa pahan hengen vallasta. (Nainen oli kreikkalainen, kotoisin Syyrian Foinikiasta – juutalaisten mielestä siis halveksittava pakana.)

²⁷ Jeesus sanoi hänelle: »Ensiksi minun on autettava omaa perhettäni – juutalaisia.‡ Ei ole oikein ottaa lasten leipää ja heittää sitä koirille.»

²⁸ Nainen vastasi: »Se on totta, herra. Mutta annetaanhan pöydän alla makaaville koiranpenuillekin lasten ruuantähteitä.»

²⁹ »Tuo oli hyvä vastaus», Jeesus sanoi. »Mene nyt kotiin, sillä paha henki on lähtenyt lapses-tasi.»

³⁰ Kun nainen palasi kotiin, hänen pieni tyttönsä makasi rauhallisena vuoteessaan. Demoni oli lähtenyt hänestä.

³¹ Tyyrosta Jeesus meni Siidoniin ja siten takaisin Genesaretin järvelle kymmenen kaupungin alueen kautta.

³² Hänen luokseen tuotiin eräs kuuro mies, joka ei pystynyt oikein puhumaankaan, ja kaikki pyysivät Jeesusta laskemaan kätensä hänen päälleen ja parantamaan hänet.

³³ Jeesus vei miehen pois ihmisjoukosta ja pani sormensa hänen korviinsa. Sitten hän kostutti miehen kieltä syljellään.

‡ 7:27 Sananmukaisesti: »Anna lasten syödä ensiksi».

³⁴ Sen jälkeen hän katsoi ylös, huokasi ja sanoi: »Aukene!»

³⁵ Ja heti mies pystyi sekä kuulemaan että puhumaan selvästi.

³⁶ Jeesus kielsi ihmisjoukkoa levittämästä tietoa tapahtuneesta, mutta mitä enemmän hän ihmisiä kielsi, sitä enemmän he levittivät uutista, sillä he olivat niin ihmeissään kaikesta.

³⁷ Yhä uudelleen he sanoivat: »Kaikki, mitä hän tekee, on ihmeellistä: hän parantaa jopa kuurot ja puhevikaisetkin!»

8

¹ Samoihin aikoihin, kun eräänä päivänä oli paljon kansaa koolla, ruoka loppui taas.

Jeesus kutsui oppilaansa neuvottelemaan.

² »Minun tulee näitä ihmisiä sääli», hän sanoi, »sillä he ovat olleet koolla jo kolme päivää, eikä heillä ole enää mitään syötävää.

³ Jos lähetän heidät kotiin ilman ruokaa, he nääntyvät matkalla, sillä jotkut heistä ovat tulleet hyvinkin kaukaa.»

⁴ »Ja meidänkö pitäisi löytää heille ruokaa tästä autiomaasta?» Jeesuksen oppilaat kysyivät.

⁵ »Montako leipää teillä on?» Jeesus kysyi.

»Seitsemän», he vastasivat.

⁶ Niinpä hän kehotti ihmisjoukkoa istumaan maahan. Hän otti ne seitsemän leipää, kiitti niistä Jumalaa, taitteli ne palasiksi ja ojensi oppilailleen. Nämä puolestaan jakoivat ne ihmisille.

⁷ Joillakin ihmisillä oli mukanaan myös muutamia pieniä kaloja, jotka Jeesus siunasi ja antoi oppilaidensa tarjoiltavaksi.

⁸⁻⁹ Kaikki söivät itsensä kylläiseksi. Sen jälkeen Jeesus lähetti heidät kotiin. Tuona päivänä oli ihmisiä koolla noin neljätuhatta, ja kun ruuantähteet koottiin aterian jälkeen, niitä kertyi seitsemän suurta korillista.

»Kuinka monta ihmettä te vielä tarvitsette?»

¹⁰ Heti tämän jälkeen Jeesus lähti oppilaidensa kanssa veneellä Dalmanutan seudulle.

¹¹ Kun sikäläiset fariseukset kuulivat hänen saapumisestaan, he tulivat hänen luokseen saadakseen väitellä hänen kanssaan.

»Tee meille jokin ihme», he sanoivat. »Näytä meille jotain yliluonnollista. Sitten me uskomme sinuun.»*

¹² Tämän kuullessaan Jeesus huokasi syvään ja sanoi: »Kuinka monta ihmettä te oikein vielä tarvitsette?»†

¹³ Hän jätti heidät siihen, meni takaisin veneeseen ja lähti järven toiselle puolelle.

¹⁴ Jeesuksen oppilaat olivat unohtaneet ottaa tarpeeksi ruokaa mukaan, ennen kuin lähtivät matkaan, ja heillä oli veneessä vain yksi leipä.

¹⁵ Heidän ylittäessään järvenselkää Jeesus sanoi hyvin vakavasti: »Varokaa kuningas Herodeksen ja fariseusten hapatetta.»

¹⁶ »Mitä hän nyt tarkoittaa?» oppilaat kysyivät toinen toisiltaan. He tulivat siihen tulokseen,

* **8:11** Sananmukaisesti: »kiusaten häntä». † **8:12** Sananmukaisesti: »Miksi tämä sukupolvi vaatii merkkiä? Totisesti minä sanon teille: tälle sukupolvelle ei anneta merkkiä.»

että Jeesus oli puhunut leivän hapattamisesta ja tarkoittanut sitä, ettei heillä ollut leipää mukanaan.

¹⁷ Jeesus huomasi, mistä he puhuivat, ja sanoi: »Siitä ei suinkaan ole kysymys. Tarkoitin Herodeksen ja fariseusten opetuksia. Ettekö te ymmärrä? Ettekö te huomaa mitään?»

¹⁸ Jesajakin[‡] sanoi: 'Teillä on silmät – miksi ette niitä käytä? Miksi ette pidä korvianne auki?' Ettekö edes muista mitään?»

¹⁹ Enkö minä ruokkinut viittätuhatta miestä viidellä leivällä? Montako korillista te keräsitte ruuantähteitä syönnin jälkeen?»

»Kaksitoista», oppilaat vastasivat.

²⁰ »Ja kun minä ruokin ne neljätuhatta seitsemällä leivällä, paljonko jäi tähteeksi?»

»Seitsemän korillista», he sanoivat.

²¹ »Ja kuitenkin te luulette minun olevan huolissani siitä, ettei meillä ole leipää!»[§]

²² Kun he saapuivat Beetsaidaan, ihmiset taluttivat heidän eteensä sokean miehen ja pyysivät Jeesusta koskettamaan häntä ja parantamaan hänet.

²³ Jeesus tarttui sokean käteen ja vei hänet kylän ulkopuolelle. Sitten hän sylki sokean silmiin ja laski niille kätensä.

»Pystytkö nyt näkemään mitään?» Jeesus kysyi.

²⁴ Mies katsoi ympärilleen. »Minä näen!» hän sanoi. »Näen ihmisiä! Mutta en pysty

[‡] **8:18** Sisältyy ajatukseen. [§] **8:21** Sananmukaisesti: »Ettekö vielä käsität?»

erottamaan heitä oikein selvästi – he näyttävät käveleviltä puunrungoilta!»

²⁵ Sitten Jeesus pani uudelleen kätensä miehen silmille. Kun tämä tuijotti eteensä, hänen näkönsä palasi täydellisesti, ja hän ahmi silmillään ympärillä avautuvia näkymiä.

²⁶ Jeesus lähetti miehen kotiin perheensä luo. »Älä poikkea edes kylään», hän sanoi.

»Sinä olet Messias»

²⁷ Jeesus ja hänen oppilaansa lähtivät Filipuksen Kesarean kyliin. Heidän kävellessään hän kysyi oppilailtaan: »Kuka minä ihmisten mielestä olen? Mitä he sanovat minusta?»

²⁸ »Jotkut ajattelevat sinun olevan Johannes Kastaja», oppilaat vastasivat. »Toiset sanovat, että olet Elia tai joku muu entisaikojen profeetta, joka on noussut kuolleista.»

²⁹ Silloin Jeesus kysyi: »Kuka minä teidän mielestänne olen?» Pietari vastasi: »Sinä olet Messias.»

³⁰ Jeesus varoitti heitä kertomasta sitä kenellekään.

³¹ Sitten Jeesus alkoi kertoa heille tulevasta kärsimyksistään*: ylipapit ja muut juutalaisten johtomiehet kääntäisivät hänelle lopullisesti selkänsä, hänet surmattaisiin ja kolmen päivän kuluttua hän nousisi kuolleista.

³² Hän puhui tästä heille aivan avoimesti, ja silloin Pietari veti hänet syrjään ja sanoi moittivasti: »Et saa puhua sellaisia.»

* **8:31** Sananmukaisesti: »Ihmisen Pojan kärsimyksistä».

³³ Jeesus kääntyi katsomaan oppilaihinsa ja sanoi sitten ankarasti Pietarille: »Väisty syrjään, saatana! Sinä näet asian ihmisen etkä Jumalan näkökulmasta!»

³⁴ Sitten Jeesus kutsui oppilaansa ja kansanjoukon luokseen kuuntelemaan.

»Jos joku teistä haluaa olla minun seuraajani», hän sanoi, »hänen on unohdettava itsensä, otettava kantaakseen ristinsä ja pysyttävä minun seurassani.

³⁵ Joka tahtoo itse olla oman elämänsä herra, menettää elämänsä. Vain se, joka on valmis antamaan elämänsä minun hallittavakseni ja levittämään Jumalan hyvää sanomaa, saa kokea, millaista todellinen elämä on.

³⁶ Ja mitä hyötyä ihmiselle on siitä, että hän voittaa koko maailman, jos hän samalla menettää sielunsa ja elämän? Sillä onko hänellä mitään sieluaan arvokkaampaa?

³⁷ Kadotettua elämää ei osteta rahalla takaisin.

³⁸ Jokaista, joka häpeää minua ja minun sanomaani tänä epäuskon ja synnin aikana, minäkin[†] häpeän kerran, kun palaan Isäni kirkkaudessa, pyhien enkelien kanssa.»

9

Jeesuksen kirkastuminen

¹ Jeesus sanoi oppilailleen jatkaen äskeistä puhettaan: »Voitte olla varmoja siitä, että jotkut tässä seisovista ovat elossa vielä silloin, kun Jumalan valtakunta näkyy koko voimassaan.»

[†] **8:38** Sananmukaisesti: »Ihmisen Poika».

² Kuusi päivää myöhemmin Jeesus otti Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen mukaansa yksinäisyyteen vuoren huipulle.

Yhtäkkiä Jeesuksen kasvot alkoivat sädehtiä kirkkautta.

³ Hänen vaatteensa tulivat hohtavan valkoisiksi, niin loistaviksi, ettei kukaan olisi kyennyt saamaan sellaista kirkkautta aikaan.

⁴ Sitten hänen viereensä ilmestyivät Elia ja Mooses, jotka alkoivat puhua hänen kanssaan.

⁵ »Opettaja, tähän on ihmeellistä!» Pietari huudahti. »Me tahtoisimme rakentaa tänne kolme lehtimajaa, yhden teille jokaiselle...»

⁶ Hän sanoi tämän vain jotain sanoakseen, sillä oppilaat olivat kauhean peloissaan.

⁷ Kun Pietari vielä puhui, heidät peitti pilvi, joka esti aurinkoa näkymästä, ja pilvestä tuleva ääni sanoi: »Tämä on minun rakas Poikani. Kuunnelkaa häntä.»

⁸ Mutta kun he sitten katsoivat ympärilleen, Mooses ja Elia olivat lähteneet, ja Jeesus yksin oli heidän kanssaan.

⁹ Kun he laskeutuivat alas vuorenrinnettä, Jeesus kielsi heitä kertomasta kenellekään, mitä olivat nähneet, kunnes hän* olisi noussut kuolleista.

¹⁰ He pitivätkin kaiken omana tietonaan, mutta puhuivat näkemästään usein keskenään ja ihmettelivät, mitä hän mahtoi tarkoittaa »kuolleista nousemisella».

¹¹ He alkoivat kysellä häneltä asiasta, josta juutalaiset lainopettajat usein puhuivat – siitä,

* **9:9** Sananmukaisesti: »Ihmisen Poika».

että Elian täytyi palata, ennen kuin Messias tulisi.† Jeesus myönsi tämän todeksi.

12-13 »Elia on jo tullutkin, mutta häntä kohdeltiin hyvin huonosti, aivan niin kuin profeetat olivat ennustaneet», Jeesus selitti. Sitten hän kysyi heiltä, mitä profeetat olivat mahtaneet tarkoittaa ennustaessaan, että Messias‡ joutuu ihmisten halveksittavaksi ja suuriin kärsimyksiin.

Paluu arkeen

14 Laskeuduttuaan takaisin vuoren juurelle he näkivät, että suuri ihmisjoukko oli kokoontunut alas jääneiden oppilaiden ympärille. Jotkut juutalaisten lainopettajat olivat siellä väittelemässä Jeesuksen oppilaiden kanssa.

15 Ihmisjoukko katseli Jeesuksen lähestymistä pelon ja kunnioituksen vallassa, ja monet menivät heti tervehtimään häntä.

16 »Mistä täällä väitellään?» hän kysyi.

17 Eräs mies ihmisjoukon keskeltä vastasi: »Opettaja, minä toin poikani sinun parannettavaksesi – hän ei pysty puhumaan, sillä hänessä on paha henki.

18 Ja aina kun henki saa hänessä vallan, poika kaatuu maahan ja hänen suustaan tulee vaahtoa, hän kiristelee hampaitaan ja jäykistyy.§ Pyysin oppilaitasi karkottamaan pahan hengen, mutta he eivät pystyneet siihen.»

† 9:11 Sisältyy ajatukseen. ‡ 9:12-13 Sananmukaisesti: »Ihmisen Poika». § 9:18 Tai: »tulee heikommaksi päivä päivältä».

19 Jeesus sanoi oppilailleen*: »Voi, miten vähän teillä on uskoa!† Kuinka pitkään minun on vielä oltava teidän kanssanne, ennen kuin te uskotte? Miten kauan minun on kestettävä teitä? Tuokaa poika tänne!»

20 Poika tuotiin, mutta kun hän näki Jeesuksen, demoni kouristi häntä pahasti, ja hän kaatui maahan. Siinä hän vääntelehti suu vaahdossa.

21 »Kuinka kauan tämä on pojassa ollut?» Jeesus kysyi isältä.

»Siitä saakka, kun hän oli aivan pieni.

22 Paha henki kaataa hänet usein tuleen tai veteen saadakseen hänet surmatuksi. Säälä meitä ja tee jotakin, jos voit!»

23 »Jos voin?» Jeesus sanoi. »Joka uskoo, voi tehdä mitä hyvänsä.»

24 Silloin isä huusi hätääntyneenä: »Uskonhan minä! Auta minua pääsemään epäuskostani.»

25 Kun Jeesus näki, että ihmisjoukko oli yhä kasvamassa, hän sanoi ankarasti demonille: »Kuurouden ja mykkyyden henki, tule ulos tästä lapsesta ja jätä hänet rauhaan!»

26 Paha henki huusi kauhealla äänellä, kouristi uudelleen poikaa ja lähti hänestä. Poika jäi lojumaan liikkumattomana. Kansanjoukko kohahti: »Hän kuoli.»

27 Mutta Jeesus tarttui lasta kädestä ja auttoi hänet jaloilleen. Poika nousi ylös terveenä.

28 Myöhemmin, kun Jeesus oli eräässä talossa yksin oppilaidensa kanssa, he kysyivät häneltä:

* **9:19** Sisältyy ajatukseen. † **9:19** Sananmukaisesti: »Voi, epäuskoinen sukupolvi!»

»Miksi me emme kyenneet ajamaan tuota henkeä ulos?»

²⁹ Jeesus vastasi: »Tällaiset tapaukset vaativat rukousta.»[‡]

³⁰⁻³¹ He lähtivät siltä seudulta ja kulkivat Galilean halki. Jeesus yritti välttää julkisuutta voidakseen olla enemmän oppilaidensa kanssa ja opettaa heitä. Hän sanoi heille: »Minä, joka olen tullut taivaasta,[§] joudun petoksen uhriksi. Minut surmataan ja kolmantena päivänä nousen kuolleista.»

³² Mutta oppilaat eivät ymmärtäneet häntä eivätkä uskaltaneet kysyä, mitä hän tarkoitti.

³³ He saapuivat Kapernaumiin. Kun he olivat asettuneet majapaikkaansa, Jeesus kysyi oppilailtaan: »Mistä te matkalla keskustelitte?»

³⁴ Heitä hävetti vastata, sillä he olivat kiistelleet siitä, kuka heistä oli suurin.

³⁵ Jeesus meni istumaan, kutsui oppilaansa ympärilleen ja sanoi: »Sen, joka haluaa olla suurin, täytyy olla vähäisin – kaikkien palvelija!»

³⁶ Sitten hän asetti pienen lapsen heidän eteensä, nosti lapsen syliinsä ja sanoi heille:

³⁷ »Joka ottaa luokseen tällaisen pienen lapsen minun nimessäni, ottaa luokseen minut, ja joka ottaa luokseen minut, ottaa luokseen minun Isäni, joka minut tänne lähetti.»

³⁸ Yksi Jeesuksen oppilaista, Johannes, sanoi kerran hänelle: »Opettaja, me näimme erään miehen käyttävän sinun nimeäsi vapauttaessaan ihmisiä pahojen henkien vallasta. Me

[‡] **9:29** Eräät käsikirjoitukset lisäävät: »ja paastoa». **§ 9:30-31** Sananmukaisesti: »Ihmisen Poika».

kielsimme häntä, koska hän ei kuulu meidän joukkoomme.»

³⁹ »Älkää kieltäkö häntä», Jeesus sanoi, »sillä ei kukaan, joka tekee ihmeitä minun nimeeni, saman tien käänny minua vastaan.*

⁴⁰ Se, joka ei ole meitä vastaan, on meidän puolellamme.

⁴¹ Jos joku antaa teille vaikka vain kupillisen vettä siksi, että te olette Kristuksen omia, hän ei totta totisesti ole jäävä palkkaansa vaille.

⁴² Mutta jos joku riistää uskon yhdeltäkin näistä pienistä, jotka turvautuvat minuun, sille ihmiselle olisi parempi, jos hänet heitettäisiin myllynkivi kaulassa mereen.

⁴³ Jos kätesi tekee sellaista, mikä on väärin, leikkaa se pois. On parempi päästä käsipuolena ikuiseen elämään kuin joutua kumpikin käsi tallella helvetin sammumattomaan tuleen.

⁴⁵ Jos jalkasi vie sinut pahaan, hakkaa se pois! Parempi sinun on päästä ikuiseen elämään rampana kuin molemmat jalat tallella joutua kadotukseen.†

⁴⁷ Ja jos silmäsi houkuttelee sinua syntiin, revi se pois. On parempi päästä silmäpuolena Jumalan valtakuntaan, kuin molemmilla silmillään katsella helvetin tulta,

⁴⁸ missä mato ei koskaan kuole eikä tuli sammu.

⁴⁹ Jokainen ihminen joutuu koeteltavaksi.‡

* **9:39** Sananmukaisesti: »puhu minusta pahaa». † **9:45** Eräät käsikirjoitukset lisäävät jakeet 44 ja 46, jotka ovat samat kuin jae 48. ‡ **9:49** Sananmukaisesti: »Sillä jokainen suolataan tulella, ja jokainen uhri suolataan suolalla».

50 Hyväkin suola on arvotonta, jos se menettää suolaisuutensa; sillä ei voida maustaa mitään. Älkää siis menettäkö suolaisuuttanne! Eläkää sovussa keskenänne.»

10

Jeesus vastaa kysymyksiin

1 Sitten Jeesus lähti Kapernaumista* etelään päin Juudean rajalle ja Jordanin itärannalla olevalle alueelle. Kuten aina, hänen ympärillään oli nytkin joukoittain ihmisiä, ja hän opetti heitä niin kuin tavallisesti.

2 Muutamat fariseukset tulivat kysymään häneltä: »Hyväksytkö sinä avioeron?» He halusivat saada hänet ansaan.

3 »Mitä Mooses opetti avioerosta?» Jeesus kysyi heiltä.

4 »Hän hyväksyi sen», he vastasivat. »Hän sanoi, ettei miehen tarvinnut tehdä muuta kuin kirjoittaa vaimolleen erokirja.»

5 »Ja miksi hän sen sanoi?» Jeesus kysyi. »Hän myöntyi siihen teidän sydämenne kovuuden tähden.

6 Jumalan alkuperäinen tarkoitus ei ollut sellainen. Jumala loi miehen ja naisen toisilleen;

7 siksi miehen on jätettävä isänsä ja äitinsä, ja hän ja hänen vaimonsa liittyvät yhteen,

8 niin etteivät he enää ole kaksi vaan yksi.

9 Kenenkään ihmisen ei ole lupa erottaa sellaista, minkä Jumala on liittänyt yhteen.»

* **10:1** Sananomukaisesti: »nousi ja lähti sieltä». Jeesus palasi Galileaan vasta kuolemansa ja ylösnousemuksensa jälkeen.

10 Myöhemmin, kun hän oli talossa yksin oppilaidensa kanssa, he ottivat asian jälleen puheeksi.

11 Jeesus sanoi heille: »Kun mies ottaa eron vaimostaan ja menee naimisiin jonkun toisen kanssa, hän on uskonon ensimmäiselle vaimolleen ja tekee siis aviorikoksen.

12 Ja kun vaimo ottaa eron miehestään ja menee uusiin naimisiin, myös hän on uskonon ja tekee aviorikoksen.»

13 Kerran, kun muutamat äidit[†] toivat lapsiaan Jeesuksen siunattavaksi, hänen oppilaansa hätistelivät heitä pois ja kielsivät heitä vaivaa-masta Jeesusta.

14 Mutta Jeesus näki mitä tapahtui ja sanoi harmistuneena oppilaillensa: »Antakaa lasten tulla minun luokseni, sillä Jumalan valtakunta kuuluu heidänlaisilleen ihmisille. Älkää kieltäkö heitä tulemasta!

15 Asia on niin, että joka ei tule Jumalan luo kuin lapsi, ei pääse hänen valtakuntaansa.»

16 Sitten Jeesus otti lapset syliinsä, pani kätensä heidän pänsä päälle ja siunasi heidät.

17 Kun hän oli lähdössä, hänen luokseen juoksi eräs mies, polvistui maahan ja kysyi: »Hyvä opettaja, mitä minun pitäisi tehdä, että saisin ikuisen elämän?»

18 »Miksi sanot minua hyväksi?» Jeesus kysyi. »Vain Jumala on todella hyvä.

19 Mutta mitä kysymykseesi tulee - käskythän sinä tiedät: älä tapa, älä tee aviorikosta, älä

[†] 10:13 Sisältyy ajatukseen.

varasta, älä valehtele, älä riistä toiselta, kunnioita isääsi ja äitiäsi.»

20 »Opettaja», mies vastasi, »ainuttakaan näistä käskyistä en ole koskaan[‡] rikkonut.»

21 Jeesus katsoi mieheen sillä tavalla, että selvästi huomasi hänen rakastavan tätä. »Vain yksi sinulta puuttuu», hän sanoi, »mene ja myy kaikki, mitä omistat, ja anna rahat köyhille, niin sinulla on aarre taivaassa – ja tule minun mukaani.»

22 Mies kääntyi pois pettyneenä, sillä hän oli hyvin rikas.

23 Jeesus katsoi hänen jälkeensä ja sanoi sitten oppilailleen: »Ei ole helppoa rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan!»

24 Tämä hämmästytti heitä. Sen tähden Jeesus sanoi vielä uudestaan: »Rakkaat lapset, kuinka vaikea onkaan niiden, jotka luottavat rikkauksiinsa[§], päästä Jumalan valtakuntaan.

25 Helpompi on kamelin mennä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan.»

26 Oppilaat eivät ottaneet uskoakseen. »Kuka sitten voi pelastua?» he kysyivät.

27 Jeesus katsoi heihin tutkivasti ja sanoi sitten: »Ihmiselle se onkin sula mahdottomuus. Jumalalle sen sijaan ei, sillä hän voi tehdä kaiken mahdolliseksi.»

28 Silloin Pietari alkoi todistella, mistä kaikesta hän ja muut Jeesuksen oppilaat olivat luopuneet

[‡] 10:20 Sananmukaisesti: »nuoruudestani lähtien». § 10:24 Sanat »niiden, jotka luottavat rikkauksiinsa» puuttuvat eräistä vanhemmista käsikirjoituksista.

lähtiessään Jeesuksen mukaan. »Me olemme jättäneet kaiken sinun vuoksesi», hän sanoi.

²⁹ Siihen Jeesus vastasi: »Usko minua: ei ole ketään, joka olisi luopunut kodista, veljistä, sisarista, äidistä, isästä, lapsista tai omaisuudesta minun ja ilosanoman eteenpäin viemisen tähden

³⁰ ja joka ei saisi satakertaista korvausta: veljiä, sisaria, äitejä, lapsia, maata – hän tosin joutuu kokemaan myös vainoa tässä maailmassa, mutta saa tulevassa maailmassa ikuisen elämän.

³¹ Monista tärkeistä henkilöistä tulee silloin vähäpätöisiä, ja monille sellaisille, joita täällä pidetään mitättöminä, osataan siellä antaa arvoa.»

Jeesus puhuu kuolemastaan

³² Jeesus ja oppilaat kulkivat Jerusalemiin vievällä tiellä. Jeesus käveli edellä. Oppilaat, jotka kulkivat hänen perässään, olivat peloissaan ja epätietoisia. Jeesus vei heidät syrjään muista ihmisistä ja kuvasi taas kerran kaiken, mitä hänelle tapahtuu, kun he saapuvat Jerusalemiin.

³³ »Kun me tulemme sinne», hän selitti, »minut, Ihmisen Poika, pidätetään ja viedään ylipappien ja muiden johtavien juutalaisten eteen. He tuomitsevat minut kuolemaan ja antavat roomalaisten panna tuomion täytäntöön.

³⁴ He pilkkaavat minua, sylkevät päälleni, ruoskivat minua ja surmaavat minut. Mutta kolmantena päivänä minä nousen kuolleista.»

³⁵ Jaakob ja Johannes, Sebedeuksen pojat, tulivat puhumaan hänen kanssaan. »Mestari»,

he sanoivat, »haluaisimme, että tekisit meille ystävänpalveluksen.»

³⁶ »Minkälaisen?» hän kysyi.

³⁷ »Me haluamme istua lähinnä sinua olevilla valtaistuimilla valtakunnassasi», he sanoivat, »toinen oikealla ja toinen vasemmalla puolellasi.»

³⁸ Jeesus vastasi: »Te ette tiedä, mitä pyydätte! Pystyttekö myös juomaan siitä katkerasta kärsimysten maljasta, josta minun on juotava? Pystyttekö te ottamaan sen kärsimyksen kasteen, jolla minut kastetaan?»

³⁹ »Kyllä pystymme!» he sanoivat.

Jeesus sanoi heille: »Minun maljastani te joudutte todellakin juomaan ja minun kasteellani teidät kastetaan,

⁴⁰ mutta minulla ei ole oikeutta antaa teille valtaistuinsijoja vierestäni. Se istumajärjestys on jo laadittu.»

⁴¹ Kun toiset oppilaat kuulivat, mitä Jaakob ja Johannes olivat pyytäneet, heitä alkoi tavattomasti harmittaa.

⁴² Silloin Jeesus kutsui heidät luokseen ja sanoi: »Te tiedätte, että kansojen johtomiehet hallitsevat herraina alaisiaan.

⁴³⁻⁴⁴ Teidän joukossanne on oltava toisin. Sen teistä, joka haluaa olla suuri, täytyy olla kaikkien palvelija.

⁴⁵ En minäkään, vaikka olen kotoisin taivaasta,* ole tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ihmisiä ja antamaan henkeni lunnaiksi monien puolesta.»

* **10:45** Sananmukaisesti: »Ihmisen Poika».

⁴⁶ Näin he tulivat Jerikoon.

Möyhemmin, heidän lähtiessään kaupungista, heitä seurasi suuri kansanjoukko. Nyt sattui sokea kerjäläinen nimeltä Bartimeus (Timeuksen poika) istumaan tiepuolella Jeesuksen kulkiessa ohi.

⁴⁷ Kun Bartimeus kuuli, että Nasaretin Jeesus oli lähellä, hän alkoi huutaa: »Jeesus, Daavidin poika, auta minua!«

⁴⁸ »Suu kiinni!« tiuskaisivat jotkut sokealle. Mutta tämä huusi sitä äänekkäämmin ja yhä uudestaan: »Daavidin poika, sääli minua!«

⁴⁹ Kun Jeesus kuuli huudon, hän pysähtyi ja sanoi: »Pyytäkää mies tänne.«

Lähellä olijat sanoivat sokealle: »Sinulla oli onnea![†] Mene nyt, hän kutsuu sinua!«

⁵⁰ Bartimeus heitti viitan yltään ja tuli Jeesuksen luo.

⁵¹ »Mitä haluat minun tekevän itsellesi?« Jeesus kysyi. »Voi, opettaja«, sokea sanoi, »haluan saada takaisin näköni!«

⁵² Jeesus sanoi hänelle: »Hyvä on, tapahdukoon niin![‡] Uskosi on parantanut sinut.«

Sokea sai heti näkönsä ja lähti kulkemaan Jeesuksen jäljessä.

11

Tulo Jerusalemiin

¹ Jeesus ja hänen oppilaansa lähestyivät Jerusalemiä Beetfagen ja Betanian kautta,

[†] **10:49** Sananmukaisesti: »Ole turvallisella mielellä«. [‡] **10:52** Sananmukaisesti: »Mene!«

Öljymäeltä. Jeesus lähetti kaksi oppilastaan edeltä.

² »Menkää tuohon kylään», hän sanoi heille, »ja kun tulette kylän laitaan, näette siellä kiinni sidotun aasinvarsan, jolla kukaan ei ole vielä ratsastanut. Päästäkää se irti ja tuokaa tänne.

³ Jos joku kysyy, mitä teette, sanokaa vain: 'Herra tarvitsee sitä ja toimittaa sen pian takaisin.'»

⁴ Miehet löysivätkin varsan kujalta, missä se oli sidottuna erään talon seinustalle. Kun he olivat irrottamassa sitä,

⁵ lähistöllä seisoskelevat miehet huusivat: »Mitä te oikein teette – päästätte varsan irti?»

⁶ Silloin he vastasivat, niin kuin Jeesus oli neuvonut, ja miehet antoivat heidän ottaa sen.

⁷ He toivat varsan Jeesuksen luo. Oppilaat heittivät viittansa sen selkään, niin että Jeesus voisi ratsastaa sillä.

⁸ Monet kansanjoukostaikin levittivät vaatteita tielle hänen eteensä, toiset taas heittivät tielle reheviä oksia, joita olivat katkaisseet puista.

⁹ Jeesus oli keskellä väkijoukkoa, ja kaikki hänen edellään ja jäljessään kulkevat huusivat: »Eläköön kuningas*! Kunnia hänelle, jonka Jumala on lähettänyt!

¹⁰ Menestys sille valtakunnalle, jonka hän tuo tullessaan, isämme Daavidin valtakunnalle! Auta meitä, sinä, joka olet taivaasta!†»

¹¹ Näin hän saapui Jerusalemiin ja meni tempeliin. Hän katseli tarkasti kaikkea ja lähti sitten

* **11:9** Sananmukaisesti: »hosanna» (oi, auta! pelasta!) † **11:10** Sananmukaisesti: »hosanna korkeuksissa».

- oli jo ilta - Betaniaan yhdessä kahdentoista oppilaansa kanssa.

¹² Kun he seuraavana aamuna lähtivät Betaniasta, Jeesuksen oli nälkä.

¹³ Hän huomasi lähellään täydessä lehdessä olevan viikunapuun; niinpä hän meni katsomaan, löytyisikö siitä hedelmiäkin. Mutta siinä oli pelkkiä lehtiä, sillä vielä ei ollut hedelmien kypsymisen aika.

¹⁴ Silloin Jeesus sanoi puulle: »Sinä et koskaan enää kannu hedelmää!» Hänen oppilaansa kuulivat nämä sanat.

¹⁵ Kun he tulivat takaisin Jerusalemiin, Jeesus meni temppeliin ja alkoi ajaa sieltä ulos ostajia ja myyjiä. Hän kaatoi rahanvaihtajien pöydät ja kyyhkysenmyyjien telineet

¹⁶ ja esti ihmisiä kantamasta sisään lisää kauppatavaraa.

¹⁷ Hän sanoi heille: »Raamatussa sanotaan: 'Minun temppelini on kaikkien kansojen rukoushuone', mutta te olette tehneet siitä rosvoluolan.»

¹⁸ Kun ylipapit ja muut juutalaisten hengelliset johtomiehet kuulivat, mitä hän oli tehnyt, he alkoivat suunnitella, kuinka parhaiten saisivat raivatuksi hänet pois tieltään. He näet pelkäsivät mellakoita, koska ihmiset olivat niin innoissaan hänen opetuksestaan.

¹⁹ Illalla Jeesus ja hänen oppilaansa lähtivät kaupungista, niin kuin he tapasivat tehdä.

²⁰ Kun he seuraavana aamuna kulkivat Jeesuksen kiroaman viikunapuun ohi, he näkivät sen kuihtuneen juuria myöten.

21 Silloin Pietari muisti, mitä Jeesus oli edellisenä päivänä sanonut puulle, ja hän huudahti: »Katso, opettaja, viikunapuu, jonka sinä kiroisit, on kuihtunut!»

22 Silloin Jeesus sanoi oppilailleen: »Jos teillä vain olisi usko Jumalaan,

23 niin vakuutan teille, että te voisitte sanoa tälle Öljymäelle: 'Kohoa ylös ja putoa mereen', ja se tottelisi. Teiltä ei vaadita muuta kuin että todella uskotte.

24 Voitte pyytää mitä tahansa, ja jos uskotte sen saaneenne, se on teidän.

25 Mutta kun rukoillette, antakaa ensin anteeksi niille, joita vastaan kannatte kaunaa, niin myös teidän Isänne taivaassa antaa teille teidän syntinne anteeksi.»‡

27 Näihin aikoihin he olivat jälleen saapuneet Jerusalemiin. Jeesuksen kävellessä tempelialueen halki ylipapit ja muut juutalaisten kansanjohtajat§ tulivat hänen luokseen

28 ja tiukkasivat: »Mitä täällä tapahtuu? Kuka sinulle antoi valtuudet ajaa kauppiaat ulos?»

29 Jeesus vastasi: »Sanon sen teille, jos vastaatte kysymykseeni.

30 Mitä te sanotte Johannes Kastajasta: oliko hän Jumalan lähettämä vai ei? Vastatkaa minulle!»

31 Miehet neuvottelivat keskenään. »Jos vastaaamme, että hän oli Jumalan lähettämä, silloin

‡ 11:25 Monet vanhemmat käsikirjoitukset lisäävät jakeen 26: »Mutta jos te ette anna anteeksi toisille, ei Isänne taivaassa anna anteeksi teidän vääriä tekojanne.» § 11:27 Sananomukaisesti: »lainopettajat ja vanhimmat».

Jeesus sanoo: 'No, miksi hän ei sitten kelvannut teille?'

³² Mutta jos sanomme, ettei hän ollut Jumalan lähettämä, silloin syntyy mellakka.» Kansa näet uskoi lujasti, että Johannes oli profeetta.

³³ He siis sanoivat: »Me emme osaa vastata. Emme tiedä.»

Silloin Jeesus sanoi: »Siinä tapauksessa minäkään en vastaa teidän kysymykseenne.»

12

Jeesuksen vertauksia

¹ Jeesus kertoi noihin aikoihin ihmisille muutamia vertauksia.

»Eräs mies istutti itselleen viinitarhan. Hän pystytti sen ympärille muurin ja teki altaan rypälemehun puristamista varten. Hän rakensi vielä vartiotornin. Sitten hän antoi viljelmän vuokralle ja lähti pitkälle* ulkomaanmatkalle.

² Rypäleiden korjaamisen aikaan hän lähetti yhden miehistään perimään hänelle kuuluvan osan sadosta.

³ Mutta vuokralaiset löivät miestä ja ajoivat hänet pois.

⁴ Omistaja lähetti silloin toisen miehen. Häntä kohdeltiin vieläkin huonommin: hän sai kovan iskun päähänsä.

⁵ Seuraava mies, jonka omistaja lähetti, tapettiin ja muut myöhemmin lähetetyt joko hakattiin tai tapettiin,

⁶ kunnes oli enää vain yksi mies jäljellä: omistajan ainoa poika. Lopulta omistaja lähetti

* **12:1** Sisältyy ajatukseen.

hänet ajatellen, että häntä he varmasti kuuntelisivat.

⁷ Mutta kun vuokraajat näkivät hänen tulevan, he sanoivat: 'Tuosta tulee tämän paikan omistaja, kun hänen isänsä kuolee. Tapetaan hänet - ja viinitarha on meidän!'

⁸ ja niin he ottivat pojan kiinni, murhasivat hänet ja heittivät ruumiin viinitarhan muurin yli.

⁹ Mitä arvelette omistajan tekevän, kun hän saa kuulla tapahtuneesta? Hän tulee ja surmaa heidät kaikki ja vuokraa viinitarhan muille.

¹⁰ Ettekö muista lukeneenne Raamatusta tällaista jaetta: 'Kivestä, joka ei kelvannut rakentajille, on tullut kulmakivi - rakennuksen arvokkain kivi.

¹¹ Herra on tämän tehnyt, se on meistä todella ihmeellistä.'»

Vihamiehet yrittävät saada Jeesuksen ansaan

¹² Juutalaisten kansanjohtajat halusivat pidättää Jeesuksen heti paikalla tämän vertauksen tähden, sillä he tiesivät, että sen kärki kohdistui heihin - he olivat kertomuksen kelvottomia viinitarhureita. Mutta he eivät uskaltaneet koskea häneen, sillä he pelkäsivät kansanjoukkoa. He menivät matkoihinsa,

¹³ mutta lähettivät muita uskonnollisia ja poliittisia johtomiehiä[†] puhumaan hänen kanssaan, että saisivat hänet sanomaan jotain, minkä nojalla hänet voitaisiin pidättää.

[†] **12:13** Sananmukaisesti: »fariseuksia ja Herodeksen puolalaisia».

14 »Opettaja», nämä urkkijat sanoivat, »me tiedämme, että sinä puhut totta – maksoi mitä maksoi. Sinä et puhu ollaksesi ihmisille mieliksi, vaan opetat mitä Jumala sanoo. Kysymyksemme on tämä: onko oikein maksaa veroja Rooman keisarille?»

15 Jeesus huomasi heidän virittämänsä ansan ja sanoi: »Näyttäkää minulle kolikko, niin minä vastaan teille.»

16 Kun he olivat antaneet hänelle rahan, hän kysyi: »Kenen kuva ja nimi tässä on?»

He vastasivat: »Keisarin.»

17 »No niin», Jeesus sanoi, »jos se kerran on hänen, niin antakaa se sitten hänelle. Mutta antakaa Jumalalle se mikä on Jumalan!» Tämä vastaus tukki heidän suunsa.

18 Sitten astuivat esiin saddukeukset, jotka eivät usko ylösnousemukseen. He puolestaan kysyivät:

19 »Opettaja, Mooses antoi meille lain, jossa sanotaan, että kun mies kuolee lapsettomana, hänen veljensä on mentävä naimisiin lesken kanssa, ja lapset tulevat kuolleen veljen nimiin.

20 Oli seitsemän veljestä. Vanhin heistä meni naimisiin ja kuoli jättämättä jälkeensä lapsia.

21 Niinpä toinen veli meni lesken kanssa naimisiin, mutta pian hänkin kuoli lapsettomana. Sitten seuraava veli nai lesken ja kuoli ilman lapsia,

22 ja niin edelleen, kunnes kaikki veljekset olivat kuolleet ilman ainuttakaan lasta. Lopuksi myös nainen kuoli.

23 Sano nyt, kenen vaimoksi tuo nainen joutuu, kun kuolleet nousevat ylös – hänhän on ollut naimisissa heidän jokaisen kanssa?»

24 Jeesus sanoi heille: »Teidän ongelmanne on siinä, ettette tunne Raamattua ettekä Jumalan voimaa.

25 Sillä kun nämä seitsemän veljestä ja tuo nainen kerran nousevat kuolleista, niin he eivät enää ole avioliitossa, vaan he ovat kuin enkelit.

26 Ja mitä tulee ylösnousemuksen toteutumiseen, niin ettekö ole lukeneet, mitä Mooseksen kirjassa kerrotaan palavasta pensaasta? Jumala sanoi Moosekselle: 'Minä olen Aabrahamin Jumala ja minä olen Iisakin Jumala ja minä olen Jaakobin Jumala!'

27 Jumala ei todellakaan ole kuolleiden Jumala, vaan elävien. Teillä on asioista kokonaan väärä käsitys.»

28 Yksi keskustelua kuunnellut lainopettaja oli pannut merkille Jeesuksen terävän vastauksen ja tuli kysymään: »Mikä on kaikista käskyistä tärkein?»

29 Jeesus vastasi: »Se, jossa sanotaan: 'Kuule Israel! Herra, meidän Jumalamme, on yksi ja ainoa Jumala.

30 Rakasta häntä kaikesta sydäimestäsi, sielustasi, mielestäsi ja voimastasi.'

31 Toinen on tämä: 'Rakasta lähimmäistäsi yhtä paljon kuin itseäsi.' Nämä ovat käskyistä suurimmat.»

32 Kysyjä vastasi: »Olet oikeassa – on vain yksi Jumala eikä ole ketään muuta Jumalaa.

33 Tiedän, että kaikkia uhreja tärkeämpää on rakastaa Jumalaa koko sydäimestään,

ymmärryksestään ja voimastaan ja toisia ihmisiä niin kuin itseään.»

³⁴ Jeesus huomasi miehen ymmärtäneen, mistä oli kysymys, ja sanoi hänelle: »Sinä et ole kaukana Jumalan valtakunnasta.» Sen jälkeen ei kukaan enää uskaltanut esittää kysymyksiä.

³⁵ Opettaessaan myöhemmin kansaa temppeelialueella Jeesus kysyi kuulijoilta: »Miksi teidän hengelliset johtomiehenne väittävät, että Messiaan täytyy olla kuningas Daavidin jälkeläinen?

³⁶ Itsehän Daavid sanoi – ja Pyhä Henki puhui näin hänen välityksellään: 'Jumala sanoi Herralleni: istu oikealla puolellani, kunnes alistan vihollisesi sinun valtaasi.'

³⁷ Kun Daavid kutsui häntä Herrakseen, kuinka hän voi olla Daavidin poika?»

Tällainen päättely kiinnosti kovasti kansanjoukkoa.

³⁸ Jeesus neuvoi ihmisiä: »Varokaa lainopettajianne. He pukeutuvat kyllä kovin mielellään rikkaiden ja oppineiden viittoihin ja haluavat kaikkien kumartavan heille, kun he kävelevät kauppapaikoilla.

³⁹ Hyvin mielellään he istuvat synagogien parhailla istuimilla ja juhlapäivällisten kunnia-paikoilla,

⁴⁰ mutta kuitenkin riistävät leskiltä heidän kotinsa ja sitten – peittääkseen todellisen luontonsa – teeskentelevät hurskasta: latelevat julkisilla paikoilla pitkiä rukouksia. Siksi on heidän tuomionsa ankara.»

⁴¹ Sen jälkeen Jeesus meni temppelein kolehtiarkkujen luo ja katseli, kun ihmiset pudottivat

niihin rahaa. Jotkut, jotka olivat rikkaita, antoivat suuria summia.

⁴² Sitten eräs köyhä leski pudotti pari kolikkoa.

⁴³ Jeesus kutsui oppilaansa luokseen ja sanoi: »Tämä köyhä leski antoi todellisuudessa enemmän kuin nuo kaikki rikkaat yhteensä.

⁴⁴ Hehän antoivat vain vähän ylijäämästään, mutta leski lahjoitti viimeiset lanttinsa.»

13

Jeesus katsoo tulevaisuuteen

¹ Kun Jeesus sinä päivänä oli lähdössä tempelistä, yksi hänen oppilaansa sanoi: »Katso, opettaja, miten jyhkeät kivet ja valtavat rakennukset.»

² Jeesus vastasi: »Se on totta, mutta niistä ei jää kiveä kiven päälle – vain raunioita.»

³ Kun Jeesus istui Öljymäen rinteellä Jerusalemia vastapäätä, Pietari, Jaakob, Johannes ja Andreas tulivat muiden luota kysymään häneltä:

⁴ »Milloin temppeleli hävitetään? Voiko sitä mistään tietää?»

⁵ Jeesus selitti: »Älkää antako kenenkään johtaa itseänne harhaan.

⁶ Ilmaantuu nimittäin useita sellaisia ihmisiä, jotka julistavat olevansa teidän vapahtajianne ja jotka johtavat monia eksyksiin.

⁷ Sotia syttyy lähellä ja kaukana, mutta tämä ei vielä merkitse loppua.

⁸ Kansat ja valtakunnat julistavat sodan toisiaan vastaan, ja monissa maissa on

maanjäristyksiä ja nälänhätää. Nämä ovat vasta tulossa olevan ahdistuksen esimakua.

⁹ Mutta kun tällaista alkaa tapahtua, olkaa varuillanne, sillä olette suuressa vaarassa. Teidät vedetään oikeuteen, teitä lyödään synagogissa, ja teitä syytetään maaherrojen ja kuninkaiden edessä minun seuraamisestani. Silloin teillä on tilaisuus kertoa heille minusta.

¹⁰ Hyvän uutisen täytyy ensin tulla jokaisen kansan tietoon, ennen kuin loppu tulee.*

¹¹ Mutta kun teidät on pidätetty ja seisotte kuulusteltavina, älkää huolehtiko siitä, miten puolustaudutte. Sanokaa vain se, mitä Jumala antaa teille sanottavaksi. Silloin ette puhu te, vaan Pyhä Henki.

¹² Veljekset kavaltavat toisensa, isät ilmiantavat omat lapsensa kuolemaan ja lapset vanhempansa.

¹³ Kaikki vihaavat teitä, koska olette minun omiani. Mutta ne, jotka kestävät loppuun asti kieltämättä minua, pelastuvat.

¹⁴ Kun näette 'kauhistuksen' olevan siellä, missä sen ei pitäisi olla – temppelissä† – paetkaa Juudean vuorille, jos voitte. Kiirehtikää!

¹⁵ Jos olette kattotasanteillanne, älkää menkö edes takaisin taloon.

¹⁶ Jos olette ulkona pellolla, älkää palatko hakemaan ruokaa tai vaatteita.

¹⁷ Voi odottavia äitejä ja niitä, joilla on pikkulapsia!

¹⁸ Rukoilkaa, ettei teidän pakonne tapahtuisi talvella.

* **13:10** Sisältyy ajatukseen. † **13:14** Sananmukaisesti: »seisovan siellä missä ei pitäisi».

19 Nuo päivät ovat sellaisia kauhun päiviä, ettei vastaavaa ole koettu Jumalan luomistyön alkamisesta saakka eikä enää tulla kokemaan.

20 Ellei Herra lyhentäisi tuota aikaa, ei yksikään ihminen maailmassa pelastuisi. Mutta valitsemiensa ihmisten tähden hän rajoittaa niiden päivien määrää.

21 Jos joku sanoo silloin teille: 'Tämä tai tuo on Messias', älkää uskoko.

22 Monet vaelehtajat ja väärät profeetat tekevät silloin ihmeitä ja pettävät, jos mahdollista, jopa Jumalan omatkin‡.

23 Olkaa varuillanne! Minä olen varoittanut teitä.

24 Ahdistuksen ajan jälkeen aurinko pimenee, kuu menettää loisteensa

25 ja tähdet putoilevat: taivaat järkkyvät.

26 Silloin koko ihmiskunta näkee minun, joka olen lähetetty taivaasta§, tulevan pilvissä voimassani ja kunniaissani.

27 Lähetän myös enkelini kokoamaan yhteen valitsemani ihmiset kaikkialta maailmasta – maan ja taivaan ääristä.

28 Mitä viikunapuu meille opettaa? Kun sen silmut alkavat puhjeta ja lehdet työntyä esiin, te tiedätte, että kevät on tullut.

29 Ja kun te näette kaiken kuvaamani tapahtuvan, voitte olla varmat, että paluuni on hyvin lähellä – minä olen silloin jo ovella.

30 Nämä tapahtumat ovat merkki tälle sukupolvelle ajan loppumisesta.

‡ 13:22 Sananmukaisesti: »Jumalan valitut». § 13:26 Sananmukaisesti: »Ihmisen Pojan».

³¹ Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani pysyvät varmoina ikuisesti.

³² Kuitenkaan ei kukaan – eivät edes taivaan enkelit enkä minä itsekään*, – tiedä sitä päivää tai tuntia, jolloin tämä tapahtuu; vain Isä sen tietää.

³³ Ja koska ette tiedä, milloin palaan, olkaa jatkuvasti valmiina†!

³⁴ Minun takaisintuloni on verrattavissa ulkomaille matkustaneen miehen kotiinpaluuseen. Hän selitti työntekijöilleen, mitä heidän tehtäviinsä kuuluisi hänen poissaollessaan, ja ovenvartijan hän käski olla valmiina, tulipa hän milloin tahansa.

³⁵ Odottakaa minua joka hetki, sillä ette tiedä milloin minä‡ tulen – illalla, keskiyöllä, aamuvarhaisella vai päivänkoitteessa.

³⁶ Katsokaa, etten löydä teitä nukkumasta!

³⁷ Odottakaa minun paluutani! Tämä on minun sanomani teille ja kaikille muille.»

14

Jeesuksen kavaltaminen ja pidätys

¹ Kahden päivän päästä alkoi juutalaisten pääsiäinen ja happamattoman leivän juhla-aika*. Ylipapit ja lainopettajat odottivat jatkuvasti tilaisuutta pidättääkseen Jeesuksen

* **13:32** Sananomukaisesti: »Poika». † **13:33** Sisältyy ajatukseen. ‡ **13:35** Sananomukaisesti: »talon herra». * **14:1** Pääsiäistä vietettiin Egyptistä vapautumisen muistoksi (ks. 2 Moos. 12). Pääsiäisenä alkava ja seitsemän päivää jatkuva happamattoman leivän juhla oli alkuaan sadonkorjuujuhla, jonka aikana ei saanut syödä hiivalla nostatettua leipää.

kaikessa hiljaisuudessa ja surmauttaakseen hänet.

² »Mutta pääsiäisen aikana emme voi sitä tehdä», he sanoivat. »Muuten syntyy mellakka.»

³ Jeesus oli siihen aikaan Betaniassa, lepra sairastavan Simonin kotona. Aterian aikana sinne tuli eräs nainen mukanaan hyvin arvokas voideastia. Lyötyään astian rikki hän valeli voiteen Jeesuksen päähän.

⁴ Muutamat pöydässä istuvat pahoittelivat tätä voiteen »haaskausta», joksi he sitä nimittivät.

⁵ »Nainenhan olisi voinut myydä voiteen kalliiseen hintaan ja antaa rahat köyhille», he mutisivat.

⁶ Mutta Jeesus sanoi: »Jättäkää hänet rauhaan; miksi moititte häntä hyvän tekemisestä?

⁷ Keskuudessanne on aina köyhiä, jotka tarvitsevat apuanne. Teillä on mahdollisuus auttaa heitä milloin tahdotte, mutta minä en ole täällä enää kauan.

⁸ Tämä nainen teki mitä voi; hän voiteli minun ruumiini edeltäpäin hautaamista varten.

⁹ Ja todellakin, kaikkialla maailmassa, missä julistetaan ilosanomaa minusta, muistetaan ja ylistetään tämän naisen tekoa.»

¹⁰ Silloin yksi Jeesuksen oppilas, Juudas Iskariot, meni ylipappien luo sopimaan Jeesuksen kavaltamisesta.

¹¹ Kun papit kuulivat hänen asiansa, he ihastuivat siinä määrin, että lupasivat hänelle palkkionkin. Niinpä Juudas alkoi miettiä, miten saisi sopivan tilaisuuden kavaltaa Jeesuksen.

12 Pääsiäisjuhlan alkaessa – sinä päivänä, jona pääsiäislammas syödään – Jeesuksen oppilaat kysyivät häneltä, missä hän halusi syödä perinnäistapoihin kuuluvan pääsiäisaterian.

13 Hän lähetti kaksi oppilastaan edeltä tekemään järjestelyjä. »Kun pääsette Jerusalemiin», hän sanoi heille, »teidä vastaan tulee vesiastiaa kantava mies. Menkää hänen perässään taloon, jonne hän kääntyy.

14 Sanokaa talon isännälle: 'Mestarimme lähetti meidät katsomaan sitä huonetta, jonka sinä olet varannut meille täksi illaksi pääsiäisaterian viettoon.'

15 Isäntä vie teidät yläkertaan suureen huoneeseen, joka on juhkakunnossa. Valmistakaa meidän illallistemme sinne.»

16 Ne kaksi Jeesuksen oppilasta lähtivät edeltä kaupunkiin. He tapasivat miehen, löysivät huoneen ja valmistivat sen pääsiäisenviettoa varten Jeesuksen ohjeiden mukaan.

17 Illalla saapui Jeesus toisten oppilaiden kanssa.

18 Kun he olivat pöydän ympärillä syömässä, Jeesus sanoi surullisena: »Yksi teistä pettää minut – yksi teistä, jotka olette minun kanssani tällä aterialla.»

19 Sen kuullessaan oppilaat tulivat pahoille mielin ja kysyivät toinen toisensa jälkeen: »Olenko se minä?«

20 Jeesus vastasi: »Hän on yksi teistä kahdestatoista, jotka olette aterialla minun kanssani.

21 Minunhan[†] täytyy kuolla, niin kuin profeetat jo kauan sitten julistivat, mutta voi miten käykään sen, joka minut[‡] pettää – hänelle olisi ollut parempi, ettei hän olisi syntynyt!»

22 Aterian aikana Jeesus otti leivän käteensä ja pyysi sille Jumalan siunausta. Sitten hän mursi sen palasiksi, antoi ne oppilailleen ja sanoi: »Syökää tämä – se on minun ruumiini.»

23 Sen jälkeen hän otti viinimaljan, kiitti siitä Jumalaa ja antoi sen heille; he kaikki joivat siitä.

24 Hän sanoi: »Tämä on minun vereni, joka vuodatetaan ihmisten puolesta ja joka vahvistaa uuden liiton Jumalan ja ihmisten välille. §

25 Minä vakuutan teille, etten maista viiniä, ennen kuin juon uutta viiniä Jumalan valtakunnassa.»

26 Sitten he lauloivat kiitosvirren ja lähtivät ulos Öljymäelle.

27 »Kaikki te hylkääte minut», Jeesus sanoi heille, »sillä Jumala on julistanut profeettojen välityksellä: 'Minä surmaan paimenen, ja lampaat joutuvat hajalle.'

28 Kuolleista noustuani minä menen Galileaan ja tapaan teidät sitten siellä.»

29 Pietari sanoi hänelle: »Minä ainakaan en jätä sinua, vaikka toiset jättäisivätkin!»

30 »Pietari», Jeesus sanoi, »ennen kuin kukko kiekuu toisen kerran huomenaamuna, sinä olet ehtinyt kieltää minut jo kolme kertaa.»

[†] 14:21 Sananmukaisesti: »Ihmisen Pojan». [‡] 14:21 Sananmukaisesti: »Ihmisen Pojan». § 14:24 Sananmukaisesti: »minun liitonvereni».

31 »En ikinä», Pietari huudahti. »Ei, vaikka minun täytyisi kuolla sinun kanssasi. Minä en ikinä kiellä sinua!» Kaikki toisetkin vakuuttivat samaa.

32 He tulivat öljypuumetsikköön, jonka nimi oli Getsemane. Jeesus sanoi oppilailleen: »Istukaa tähän siksi aikaa kun menen rukoilemaan.»

33 Hän otti mukaansa Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen. Jeesus joutui kauhun ja ahdistuksen valtaan

34 ja sanoi heille: »Sydämeni on murtumaisillaan tuskasta. Istukaa tässä ja valvokaa minun kanssani.»

35 Hän meni jonkin matkan päähän, heittäytyi maahan ja rukoili, että lähestyvää kauhun hetkeä ei tulisi, jos se vain suinkin olisi mahdollista.*

36 »Isä, Isä», hän sanoi, »kaikki on sinulle mahdollista. Ota minulta pois tämä malja. Haluan kuitenkin, että tapahtuu sinun tahtosi – ei minun.»

37 Sitten hän palasi noiden kolmen oppilaan luo ja löysi heidät nukkumasta.

»Simon», hän sanoi, »nukutko? Etkö jaksanut valvoa kanssani edes yhtä tuntia?

38 Valvokaa kanssani ja rukoilkaa, ettei kiusaaja saisi teitä valtaansa. Teillä on kyllä hyvää tahtoa, mutta ei voimaa.»

39 Hän meni taas sivummalle ja esitti uudestaan pyyntönsä Jumalalle.

* 14:35 Sananmukaisesti: »se hetki menisi häneltä ohi».

40 Jälleen hän palasi heidän luokseen ja tapasi heidät nukkumasta, sillä he olivat hyvin väsyneitä. He eivät enää tienneet, mitä sanoa.

41 Kun hän kolmannen kerran palasi heidän luokseen, hän sanoi: »Nukkukaa te vain. Levähtäkää vähän. Mutta ei – ei nyt ole enää aika nukkua. Minut[†] kavalletaan ja annetaan jumalattomien ihmisten käsiin.

42 Herätkää! Meidän täytyy lähteä. Katsokaa, minun pettäjäni on täällä!»

43 Juuri silloin, Jeesuksen vielä puhuessa, tuli paikalle Juudas, yksi hänen oppilaistaan. Juudaksen kanssa oli miekoin ja seipäin aseistautunut ihmisjoukko, jonka ylipapit, lainopettajat ja muut kansanjohtajat olivat lähettäneet.

44 Juudas oli sanonut heille: »Te tiedätte, kuka on Jeesus, kun minä tervehdin[‡] häntä. Silloin voitte helposti ottaa hänet kiinni.»

45 Heti, kun he olivat tulleet tarpeeksi lähelle, Juudas meni Jeesuksen eteen. »Mestari», Juudas huudahti ja suuteli häntä teeskennellen ystävyyttä.

46 Silloin ihmisjoukko kävi Jeesukseen käsiksi ja vangitsi hänet.

47 Mutta yksi oppilaista[§] veti esiin miekan ja löi sillä ylipapin palvelijalta korvan irti.

48 Jeesus kysyi ihmisjoukolta: »Olenko minä vaarallinen rikollinen, kun te tulette tällä tavoin aseistautuneina ottamaan minua kiinni?

[†] 14:41 Sananmukaisesti: »Ihmisen Poika». [‡] 14:44 Sananmukaisesti: »suutelen». [§] 14:47 Se oli Pietari (ks. Joh. 18:10).

49 Miksi ette vanginneet minua temppelissä? Minähän opetin siellä joka päivä. Mutta tämä tapahtuu, jotta toteutuisi kaikki, mitä minusta jo etukäteen on kirjoitettu.»

50 Tällä välin Jeesuksen oppilaat olivat lähteneet pakoon.

51 Siellä oli vielä eräs joukon jäljessä seurannut nuori poika, joka oli yöpuvussa*. Kun muutamat kansanjoukosta yrittivät ottaa hänet kiinni,

52 hän riuhtaisi itsensä vapaaksi, niin että hänen vaatteensa jäivät kiinniottajien käsiin, ja juoksi pakoon aivan alastomana.

Pietari kieltää tuntevansa Jeesuksen

53 Jeesus vietiin ylipapin luo. Sinne kokoontuivat nopeasti kaikki korkea-arvoisimmat papit ja juutalaisten kansanjohtajat.

54 Pietari seurasi kaukana perässä ja pujahti ylipapin talon portista sisään. Palvelijoilla oli pihalla nuotio, ja Pietari kyyristyi heidän joukkoonsa lämmittelemään.

55 Sisällä ylipapit ja koko juutalaisten neuvosto yrittivät löytää Jeesusta vastaan sellaista, minkä nojalla hänet voitaisiin tuomita kuolemaan. Mutta he eivät onnistuneet.

56 Hankittiin useita vääriä todistajia, mutta he puhuivat keskenään ristiin.

57 Tosin muutamat miehet valehtelivat:

58 »Me olemme kuulleet hänen sanovan: 'Minä hävitän tämän ihmisten rakentaman

* **14:51** Sananmukaisesti: »liinavaate paljaalle iholle kietaituna».

tempppelin ja pystytän kolmessa päivässä uuden, joka on rakennettu ilman ihmisten apua!»

⁵⁹ Mutta nytkään he eivät saaneet kertomuksia sopimaan toisiinsa.

⁶⁰ Silloin ylipappi astui oikeuden eteen ja kysyi Jeesukselta: »Kieltäydytkö vastaamasta tähän syytökseen? Mitä sanottavaa sinulla on puolustukseksi?»

⁶¹ Jeesus ei vastannut mitään.

Silloin ylipappi kysyi häneltä: »Oletko sinä Messias, Jumalan[†] Poika?»

⁶² Jeesus sanoi: »Olen. Ja te näette vielä minun[‡] istuvan Jumalan[§] oikealla puolella ja palaavan maan päälle taivaan pilvissä.»

⁶³ Silloin ylipappi repäisi pukunsa ja sanoi: »Mitä muita todisteita me enää tarvitsemme?»

⁶⁴ Olette kuulleet, kuinka hän pilkkaa Jumalaa. Miten te hänet tuomitsisitte?» Äänestyksen tulos oli yksimielinen: kuolemantuomio.

⁶⁵ Jotkut sylkivät hänen päälleen. Toiset sitoivat hänen silmänsä ja hakkasivat häntä nyrkillä.

»Hei, profeetta, kuka sinua nyt löi?» he ilkkuivat. Vartijatkin käyttivät nyrkkejä viedessään häntä pois.

⁶⁶⁻⁶⁷ Sillä välin Pietari oli alhaalla pihalla. Eräs ylipapin palvelustyttö huomasi hänet lämmittelemässä nuotion ääressä.

Palvelustyttö tarkasteli häntä hetken ja huomautti sitten: »Sinä olit sen nasaretilaisen kanssa.»

[†] **14:61** Sananmukaisesti: »Ylistetyn». [‡] **14:62** Sananmukaisesti: »Ihmisen Pojan». [§] **14:62** Sananmukaisesti: »Voiman».

⁶⁸ »En ollut! En edes ymmärrä, mistä sinä puhut!» hän sanoi ja käveli pihan laitaan. Juuri silloin kiekui kukko.

⁶⁹ Tyttö näki Pietarin siellä ja selitti toisille: »Tuolla hän on! Hän on Jeesuksen oppilaita!»

⁷⁰ Jälleen Pietari kielsi kaiken. Jonkin ajan päästä muut nuotion ympärillä seisoskelevat alkoivat tivata Pietarilta: »Oletko sinäkin yksi heistä, sillä Galileastahan sinä olet!»

⁷¹ Pietari kirosi ja vannoi Jumalan nimeen: »En tunne tätä miestä, josta te puhutte», hän sanoi,

⁷² ja silloin kukko kiekui toisen kerran.

Pietarin mielessä välähtivät Jeesuksen sanat: »Ennen kuin kukko kaksi kertaa kiekuu, sinä kiellät minut jo kolme kertaa.» Hän purskahti katkeraan itkuun.

15

Oikeudenkäynti ja teloitus

¹ Aikaisin aamulla kokoontui koko suuri neuvosto – ylipapit, kansanjohtajat ja lainopettajat – keskustelemaan tilanteesta. Jeesus päätettiin lähettää aseistettujen vartijoiden saattamana roomalaisen maaherran, Pilatuksen, luo.

² Pilatus kysyi Jeesukselta: »Oletko sinä juutalaisten kuningas?»

»Olen», Jeesus vastasi. »Niin on kuin sinä sanoit.»

³ Sitten ylipapit syyttivät häntä monista rikoksista,

⁴ ja Pilatus kysyi häneltä: »Miksi et puhu mitään? Mitä sanottavaa sinulla on näihin syytöksiin?»

⁵ Pilatuksen suureksi hämmästykseksi Jeesus ei sanonut yhtään mitään.

⁶ Pilatuksella oli tapana joka vuosi pääsiäisjuhlien aikana vapauttaa joku juutalaisista vangeista – kenet tahansa ihmiset häneltä pyysivät.

⁷ Yksi silloisista vangeista oli Barabbas, joka oli muutamien muiden kanssa vangittu murhasta erään kapinahankkeen yhteydessä.

⁸ Nyt ihmisjoukko alkoi tungeksia Pilatuksen luo pyytämään, että hän taas vapauttaisi jonkun vangin, niin kuin oli ollut tapana.

⁹ »Mitä sanotte, jos annan teille ’juutalaisten kuninkaan’?» Pilatus kysyi. »Hänetkö haluatte vapaaksi?»

¹⁰ Hän oli näet ymmärtänyt kaiken olevan ylipappien aikaansaannosta, koska he kadehtivat Jeesuksen kansansuosiota.

¹¹ Mutta ylipapit yllyttivät kansaa vaatimaan, että Jeesuksen sijasta vapautettaisiin Barabbas.

¹² »Jos vapautan Barabbaan, niin mitä minun sitten pitäisi tehdä tälle miehelle, jota te kutsutte kuninkaaksenne?» Pilatus kysyi.

¹³ Kansanjoukko huusi: »Ristiinnaulitse hänet!»

¹⁴ »Mutta miksi?» Pilatus kysyi. »Mitä pahaa hän on tehnyt?»

Yhä kovemmin huudettiin: »Ristiinnaulitse hänet!»

¹⁵ Pilatus pelkäsi, että syntyisi mellakka, ja koska hän halusi olla kansalle mieliksi, hän vapautti Barabbaan. Jeesuksen hän määräsi

ruoskittavaksi lyijyllä vahvistetulla ruoskalla ja lähetti hänet sitten ristiinnaulittavaksi.

¹⁶ Roomalaiset sotilaat veivät Jeesuksen maaherran palatsin pihalle ja kutsuivat paikalle koko palatsin henkivartioston.

¹⁷ He pukivat Jeesuksen tummanpunaiseen viittaan, väänsivät kruunun teräväpiikkisistä orjantappuran oksista ja panivat sen hänen päähänsä.

¹⁸ Sitten he tekivät hänelle kunniaa ja huusivat: »Terve, juutalaisten kuningas!»

¹⁹ He myös hakkasivat häntä kepillä päähän, sylkivät häntä kasvoihin ja polvistuivat muka kumartamaan häntä.

²⁰ Kun sotilaat väsyivät ilveilyyn, he riisuiivat Jeesukselta punaisen viitan ja pukivat hänen omat vaatteensa takaisin hänen ylleen. Sitten he veivät hänet ristiinnaulittavaksi.

²¹ Matkalla he pakottivat Simon Kyreneläisen, joka juuri silloin palasi maalta, kantamaan Jeesuksen ristiä. (Simon on Aleksanderin ja Rufuksen isä.)

²² He veivät Jeesuksen paikkaan, jonka nimi on Golgata. (Nimi tarkoittaa pääkalloa.)

²³ Siellä Jeesukselle tarjottiin viiniä, johon oli sekoitettu huumaavaa ainetta, mutta hän ei huolinut siitä.

²⁴ Sitten he ristiinnaulitsivat hänet – ja heittivät arpaa hänen vaatteistaan.

²⁵ Ristiinnaulitseminen tapahtui noin kello yhdeksän aamulla.

²⁶ Ristiin Jeesuksen pään yläpuolelle kiinnitettiin kilpi, josta kävi ilmi hänen rikoksensa. Siinä luki: »Juutalaisten kuningas.»

²⁷ Tuona aamuna ristiinnaulittiin myös muita – kaksi rikollista, joiden ristit seisoivat Jeesuksen kummallakin puolella.

²⁸ Näin toteutui Raamatun ennustus: »Hänen katsottiin kuuluvan pahantekijöiden joukkoon.»*

²⁹ Ristin ohi kulkevat pilkkasivat Jeesusta ja nyökyttelivät ilkkuen päätään: »Siitä sait! Ja sinä muka pystyt hajottamaan temppelin maan tasalle ja rakentamaan sen kolmessa päivässä uudelleen!

³⁰ Jos kerran olet niin ihmeellinen, niin pelasta itsesi ja tule alas sieltä ristiltä.»

³¹ Myös ylipappeja ja muita juutalaisten johtomiehiä seisoi siellä Jeesusta pilkkaamassa. »Hän on kovin taitava pelastamaan muita», he sanoivat, »mutta itseään hän ei pysty auttamaan!»

³² »Hei siellä, messias!» he huusivat hänelle. »Sinä 'Israelin kuningas'! Tule alas ristiltä, niin me uskomme sinuun!»

Vieläpä ne kaksi rikollista, jotka kituivat yhdessä hänen kanssaan, kirosivat häntä.

³³ Keskipäivän aikaan tuli koko maahan pimeys, jota kesti iltapäivään noin kolmeen asti.

* **15:28** Jae 28 puuttuu joistakin vanhoista käsikirjoituksista. Lainausta on Jes. 53:12 sta.

34 Jeesus huusi silloin kovalla äänellä: »Eli, Eli, lama sabaktani?»† »Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut?»

35 Jotkut ympärillä seisovista luulivat, että hän kutsui profeetta Eliaa.

36 Silloin eräs mies juoksi ottamaan sienen, kostutti sen happamaan viiniin ja kurkotti sienen kepin avulla Jeesuksen huulille. »Saa nähdä, tuleeko Elia auttamaan hänet alas!» hän sanoi.

37 Jeesus huusi jälleen kovalla äänellä ja antoi henkensä.

38 Silloin temppelin väliverho‡ repeytyi kahtia ylhäältä alas.

39 Kun Jeesuksen ristin juurella seisova roomalainen upseeri näki Jeesuksen kuoleman, hän huudahti: »Tämä oli todella Jumalan Poika!»

40 Siellä oli myös muutamia naisia, jotka seurasivat tapahtumien kulkua matkan päästä – Maria Magdaleena, Maria, nuoremman Jaakobin ja Jooseen äiti, Salome sekä muita.

41 He ja monet muut Galilean naiset, jotka olivat liittyneet Jeesuksen oppilasjoukkoon ja palvelleet häntä Galileassa, olivat tulleet hänen mukanaan Jerusalemiin.

42 Tämä kaikki tapahtui sapatin aattona.

† 15:34 Jeesus puhui arameaa. Ne, joiden kieli oli kreikka ja latina, ymmärsivät kaksi ensimmäistä sanaa väärin ja luulivat hänen huutavan profeetta Eliaa. ‡ 15:38 Raskas verho erotti temppelissä »kaikkeinpyhimmän», Jumalalle varatun huoneen, muusta osasta rakennusta. Tämä verho erotti Jumalan syntisestä ihmiskunnasta. Verhon repeäminen ylhäältä käsin osoitti, että Kristuksen kuolema oli avannut ihmisille tien pyhän Jumalan luo.

⁴³ Illansuussa tuli paikalle arimatialainen Joosef, juutalaisten suuren neuvoston kunnianarvoisa jäsen, joka hänkin odotti innokkaasti Jumalan valtakunnan tuloa. Hän keräsi kaiken rohkeutensa ja meni pyytämään Pilatukselta Jeesuksen ruumista.

⁴⁴ Pilatus ei ollut uskoa, että Jeesus olisi jo kuollut. Hän kutsui sen vuoksi luokseen ristiinnaulitsemisista vastaavan roomalaisen upseerin ja tiedusteli asiaa häneltä.

⁴⁵ Kun upseeri oli ilmoittanut Jeesuksen kuolleen, Pilatus sanoi Joosefille, että tämä saisi viedä ruumiin.

⁴⁶ Joosef osti pitkän pellavaliinan, otti Jeesuksen ruumiin alas ristiltä, kääri liinan sen ympärille ja vei ruumiin kallioon hakattuun hautaan. Haudan oviaukkoon hän vieritti kiven.

⁴⁷ Maria Magdaleena ja Maria, Jooseen äiti, seisoivat katselemassa, kun Jeesus pantiin hautaan.

16

»Hän on noussut kuolleista»

¹ Kun sapatti seuraavana iltana päättyi, Maria Magdaleena, Salome ja Maria, Jaakobin äiti, menivät ostamaan balsamointivoiteita.

² Seuraavana aamuna he lähtivät jo auringonnousun aikaan viemään niitä haudalle.

³ Matkalla he miettivät, miten ihmeessä saisivat vieritetyksi syrjään suuren kiven, joka sulki hautakammion oviaukon.

⁴ Mutta paikalle tullessaan he näkivät, että kivi oli jo siirretty syrjään.

⁵ He menivät hautakammioon sisälle, ja siellä, oikealla puolella, istui nuori mies, jolla oli valkoiset vaatteet.

Naiset säikähtivät,

⁶ mutta enkeli sanoi: »Älkää pelästykö. Tehän etsitte Jeesusta, nasaretilaista, joka ristiinnaulittiin. Ei hän ole täällä! Hän on palannut elämään. Katsokaa, tässä hänen ruumiinsa oli.

⁷ Menkää nyt viemään tämä sanoma Pietarille ja muille hänen oppilailleen: Jeesus menee teidän edellänne Galileaan. Te saatte nähdä hänet siellä, aivan niin kuin hän teille ilmoitti ennen kuolemaansa.»

⁸ Naiset pakenivat kiireesti haudalta. He olivat niin säikähdyksissään, etteivät uskaltaneet puhua kenellekään näkemästään.

⁹ *Jeesuksen ylösnousemus tapahtui varhain sunnuntaiamuna. Ensimmäinen ihminen, joka hänet näki, oli Maria Magdaleena – nainen, jonka hän oli vapauttanut seitsemästä riivaajahengestä.

¹⁰⁻¹¹ Maria löysi Jeesuksen oppilaat murheen murtamina ja vakuutti heille innoissaan, että hän oli nähnyt Jeesuksen ja että tämä oli elossa. Mutta kukaan ei uskonut häntä.

¹² Myöhemmin Jeesus ilmestyi kahdelle miehelle, jotka olivat matkalla Jerusalemita maaseudulle. He eivät ensin tunteneet häntä, koska hän oli erilainen kuin ennen.

* **16:9** Jakeita 9-20 ei ole kaikissa vanhemmissa käsikirjoituksissa, vaan niitä voidaan pitää lisäaineistoa sisältävänä liitteenä.

13 Kun he viimein tajusivat, kuka hän oli, he ryntäsivät takaisin Jerusalemiin kertomaan toisille, mutta heitäkään ei uskottu.

14 Vielä myöhemmin Jeesus ilmestyi yhdeltoista oppilaalleen näiden ollessa aterialla. Hän moitti heitä epäuskosta - että he olivat itsepäisesti kieltäytyneet uskomasta niitä, jotka olivat nähneet hänet ylösnousseena.

15 Sitten hän sanoi heille: »Menkää nyt kaikkialle maailmaan ja kertokaa Jumalan hyvä uutinen kaikille ihmisille.

16 Ne, jotka uskovat ja kastetaan, saavat ikuisen elämän. Mutta ne, jotka kieltäytyvät uskomasta, tuomitaan.

17 Ne, jotka uskovat, saavat minulta voiman tehdä tunnustekoja: minun nimessäni he ajavat pahoja henkiä ihmisistä ja puhuvat uusilla† kielillä.

18 He voivat koskea turvallisesti jopa käärmeisiin, ja jos he juovat jotakin myrkyllistä, se ei vahingoita heitä. He panevat myös kätensä sairaiden päälle ja parantavat heidät.»

19 Kun Herra Jeesus oli lakannut puhumasta heille, hänet kohotettiin ylös taivaaseen, ja hän istui Jumalan oikealle puolelle.

20 Jeesuksen oppilaat lähtivät viemään kaikkialle ilosanomaa Jeesuksesta. Herra oli heidän kanssaan ja vahvisti heidän puheensa todeksi antamalla ihmeiden seurata heidän sanojaan.

† 16:17 Sana »uusi» ei esiinny kaikissa vanhoissa käsikirjoituksissa.

Biblica® Avoin Elävä uutinen: Uusi testamentti vapaasti kerrottuna
The New Testament in Finnish: Biblica® Avoin Elävä uutinen: Uusi testamentti vapaasti kerrottuna

copyright © 1976 Biblica, Inc.

Language: Suomi (Finnish)

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Avoin Elävä uutinen: Uusi testamentti vapaasti kerrottuna™
© 1976 by Biblica, Inc.

Biblica® Open Finnish Living News New Testament™

Copyright © 1976 by Biblica, Inc.

“Biblica” on Biblica, Inc:n Yhdysvaltojen Patenti- ja rekisterivirastossa rekisteröimä tavaramerkki. Tavaramerkin käyttö on luvanvaraista.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Creative Commons License

Tämä teos on saavutettavissa Creative Commons Nimeä-JaaSamoin Kansainvälinen-lisenssin (CC BY-SA) mukaisesti. Tarkastele lisenssiä osoitteessa <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> tai lähetä postia osoitteeseen Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® on Biblica, Inc:n rekisteröimä tavaramerkki, jonka käyttö edellyttää Biblica, Inc:n kirjallista lupaa. CC BY-SA -lisenssin ehtojen mukaisesti tämän teoksen saa kopioida ja jakaa muokkaamattomana sikäli kuin Biblica®-tavaramerkin loukkaamattomuus säilyy. Jos tästä teoksesta luodaan muokattu versio, kopio tai käännös eli johdannaisteos, Biblica®-tavaramerkki on poistettava näkyvistä. Johdannaisteoksessa on ilmoitettava tehdyt muutokset, ja alkuperäisteokseen on viitattava seuraavasti: “Biblica, Inc:n julkaisema alkuperäisteos on avoimesti saavutettavissa osoitteissa www.biblica.com ja open.bible.”

Copyright-ilmoituksen on oltava näkyvissä nimiö- tai copyright-lehdellä seuraavasti:

Biblica® Avoin Elävä uutinen: Uusi testamentti vapaasti kerrottuna™
© 1976 by Biblica, Inc.

Biblica® Open Finnish Living News New Testament™

Copyright © 1976 by Biblica, Inc.

“Biblica” on Biblica, Inc:n Yhdysvaltojen Patenti- ja rekisterivirastossa rekisteröimä tavaramerkki. Tavaramerkin käyttö on luvanvaraista.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Johdannasteoksen on oltava saavutettavissa samalla lisenssillä (CC BY-SA).

Teoksesta laaditusta käännöksestä voidaan niin haluttaessa ilmoittaa Biblica, Inc:lle osoitteessa <https://open.bible/contact-us>.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Avoin Elävä uutinen: Uusi testamentti vapaasti kerrottuna™

© 1976 by Biblica, Inc.

Biblica® Open Finnish Living News New Testament™

Copyright © 1976 by Biblica, Inc.

“Biblica” on Biblica, Inc:n Yhdysvaltojen Patentti- ja rekisterivirastossa rekisteröimä tavaramerkki. Tavaramerkin käyttö on luvanvaraista.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/contact-us>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2023-04-08

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 24 Jan 2025 from source files dated 9 Apr 2023

8f5d171b-f483-57b6-a44d-1bcebc5055ec